

ร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1 การปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรก

มาตรฐานฉบับนี้ได้รวมถึงผลของการแก้ไขที่เกิดจากมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ที่ออกหลังจากวันที่ 17 มกราคม 2551

มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1 (IFRS 1) ออกโดยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ในเดือนมิถุนายน 2547 ซึ่งใช้แทนการตีความมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 (ปรับปรุง 2550) (SIC-8) การใช้มาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศเป็นหลักเกณฑ์พื้นฐานทางการบัญชี (ออกโดยคณะกรรมการตีความ – Standing Interpretations Committee ในเดือนกรกฎาคม 2541)

มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1 และเอกสารประกอบแก้ไขโดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ดังต่อไปนี้

- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 (ปรับปรุง 2550) นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด (ออกในเดือนธันวาคม 2546)
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (ปรับปรุงในเดือนธันวาคม 2546)
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 29 (ปรับปรุง 2550) สัญญาเช่า (ปรับปรุงในเดือนธันวาคม 2546)
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 30 ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (ปรับปรุงในเดือนธันวาคม 2546)
- มาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 39 เรื่องการรับรู้รายการและการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 2 การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ (Share-based Payment) (ออกในเดือนมีนาคม 2547)
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 43 (ปรับปรุง 2550) การรวมธุรกิจ (ออกในเดือนมีนาคม 2547)
- มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 4 สัญญาประกันภัย (ออกในเดือนมีนาคม 2547)
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 54 (ปรับปรุง 2550) สินทรัพย์ไม่หมุนเวียนถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก (ออกในเดือนมีนาคม 2547)
- การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1 การรื้อถอน (decommissioning) การฟื้นฟู และหนี้สินที่มีลักษณะเช่นเดียวกัน (ออกในเดือนพฤษภาคม 2547)

ร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1
เรื่อง การปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรก

- การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 4 การกำหนดว่าสัญญาจัดประเภทเป็นการเช่าหรือไม่ (ออกในเดือนธันวาคม 2547)
- มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 6 การสำรวจและการประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่ (ออกในเดือนธันวาคม 2547)
- การแก้ไขมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 19 กำไรขาดทุนจากการประมาณตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัย (actuarial gains and losses) โครงการของกลุ่มและการเปิดเผยข้อมูล (ออกในเดือนธันวาคม 2547)
- การแก้ไขมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 39
  - การเปลี่ยนแปลงและการรับรู้เมื่อเริ่มแรกของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน (ออกในเดือนธันวาคม 2547)
  - ทางเลือกมูลค่ายุติธรรม (ออกในเดือนมิถุนายน 2548)
- มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 7 เครื่องมือทางการเงิน: การเปิดเผยข้อมูล (ออกในเดือนสิงหาคม 2548)
- มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 8 ส่วนงานปฏิบัติการ (ออกในเดือนพฤศจิกายน 2549)
- การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 12 การให้สัมปทาน (service concession arrangements) (ออกในเดือนสิงหาคม 2548)
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 33 (ปรับปรุง 2550) ต้นทุนการกู้ยืม (ปรับปรุง ในเดือนมีนาคม 2550)
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 35 (ปรับปรุง 2550) การนำเสนองบการเงิน (ปรับปรุง ในเดือนกันยายน 2550)
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 43 (ปรับปรุง 2550) การรวมธุรกิจ (ปรับปรุง ในเดือนมกราคม 2551)
- มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 44 (ปรับปรุง 2550) งบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ (แก้ไข ในเดือนมกราคม 2551)

การตีความดังต่อไปนี้ ได้กล่าวถึงในมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1

- การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 9 การประเมินทบทวนอนุพันธ์ทางการเงินแฝง (Reassessment of Embedded Derivatives) (ออกในเดือนมีนาคม 2549)
- การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 12 การให้สัมปทาน (service concession arrangements) (ออกในเดือนพฤศจิกายน 2549 และการแก้ไขในภายหลัง)

สภาวิชาชีพบัญชี ในพระบรมราชูปถัมภ์

ร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1
เรื่อง การปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรก

สารบัญ

	ย่อหน้า
บทนำ	บทนำ1- บทนำ7
มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1	
การปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรก	
วัตถุประสงค์	1
ขอบเขต	2-5
การรับรู้และการวัดมูลค่า	3-64B
การเริ่มต้นของงบแสดงฐานะการเงินที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ	6
นโยบายการบัญชี	7-12
ข้อยกเว้นจากมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศฉบับอื่น	14-25I
การรวมธุรกิจ	15
มูลค่ายุติธรรมหรือการประเมินราคาใหม่เพื่อถือเป็นต้นทุน	16-19
ผลประโยชน์ของพนักงาน	20-20A
ผลต่างจากการแปลงค่าสะสม	21-22
เครื่องมือทางการเงินแบบผสม	23
สินทรัพย์และหนี้สินของบริษัทย่อย บริษัทร่วม และการร่วมค้า	24-25
การแสดงรายการเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินที่รับรู้ในงวดก่อน	25A
รายการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ (share-based payment transactions)	25B-25C
สัญญาประกันภัย	25D
การเปลี่ยนแปลงในการถือครองสินทรัพย์ที่มีอยู่ การฟื้นฟู และหนี้สินในลักษณะเดียวกันที่รวมอยู่ในต้นทุนของที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์	25E
สัญญาเช่า	25F
การวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน	25G
การให้สัมปทาน (service concession arrangements)	25H
ต้นทุนการกู้ยืม	25I
การยกเว้นจากการใช้วิธีปรับย้อนหลังของมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศฉบับอื่น	26-34C
การตัดรายการบัญชีสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน	27-27A
การบัญชีเกี่ยวกับการป้องกันความเสี่ยง	28-30
ประมาณการต่างๆ	31-34

สินทรัพย์ที่จัดอยู่ในประเภทถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก	34A-34B
ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจในการควบคุม	34C
การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูล	35-46
ข้อมูลเปรียบเทียบ	36-37
ข้อมูลเปรียบเทียบที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ และการสรุปข้อมูลในอดีต	37
การกระทบยอด	39-43
การแสดงรายการเกี่ยวกับสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน	43A
การใช้มูลค่ายุติธรรมถือเป็นต้นทุน	44
งบการเงินระหว่างกาล	45-46
วันถือปฏิบัติ	47-47J
ภาคผนวก	
ก คำนิยาม	
ข การรวมธุรกิจ	
ค การแก้ไขมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ	
การอนุมัติมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1 โดยคณะกรรมการ	
การอนุมัติการแก้ไขมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1 และฉบับที่ 6 โดยคณะกรรมการ	
เกณฑ์สำหรับการสรุปผล	
แนวทางการใช้	

มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1 การปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรก (IFRS 1) กำหนดไว้ในย่อหน้าที่ 1-47 และภาคผนวก ก - ค ในทุกย่อหน้ามีผลบังคับใช้เทียบเท่ากัน ย่อหน้าที่พิมพ์ด้วยอักษรตัวหนาแสดงถึงหลักการที่สำคัญ คำนิยามที่กำหนดไว้ในภาคผนวก ก ที่พิมพ์ด้วยอักษรตัวเอนเป็นการให้คำนิยามเป็นครั้งแรกในมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ สำหรับคำนิยามอื่นได้รวบรวมอยู่ในคำศัพท์สำหรับมาตรฐานการรายงานทางการเงิน มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1 ควรอ่านเนื้อหาของวัตถุประสงค์และเกณฑ์สำหรับการสรุปผล รวมถึงคำนำของมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ และแม่บทการบัญชีในการจัดทำและการนำเสนองบการเงิน นอกจากนี้ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 (ปรับปรุง 2550) นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด ได้ให้เกณฑ์สำหรับการเลือกและการใช้นโยบายการบัญชีในกรณีที่ไม่มีความปฏิบัติที่ชัดเจน

บทนำ

สาเหตุของการออกมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ

บทนำ 1 มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ใช้แทนการตีความ ฉบับที่ 8 (SIC-8) การใช้มาตรฐานการบัญชีเป็นเกณฑ์พื้นฐานทางการบัญชี คณะกรรมการได้พัฒนามาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับนี้ โดยมุ่งเน้นในเรื่องต่างๆ ดังต่อไปนี้

- 1.1 หลักเกณฑ์บางประการตามข้อกำหนดของการตีความ ฉบับที่ 8 (SIC-8) สำหรับการใช่วิธีปรับย้อนหลัง เป็นสาเหตุให้ต้นทุนที่เกิดขึ้นสูงกว่าประโยชน์ที่คาดหวังว่าผู้ใช้งบการเงินจะได้รับ นอกจากนี้ การตีความ ฉบับที่ 8 (SIC-8) ไม่กำหนดเกี่ยวกับการใช่วิธีปรับย้อนหลังในกรณีที่วิธีดังกล่าวไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ รวมทั้งการตีความ ฉบับที่ 8 (SIC-8) ไม่อธิบายว่าผู้ปรับใช้ครั้งแรกควรตีความเกี่ยวกับการไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติตามเกณฑ์ขั้นสูงหรือขั้นต่ำ และไม่ได้กำหนดวิธีปฏิบัติที่เฉพาะเจาะจงในกรณีที่ไม่สามารถทำได้ในทางปฏิบัติ
- 1.2 การตีความ ฉบับที่ 8 (SIC-8) กำหนดให้ผู้ปรับใช้เป็นครั้งแรกสามารถใช้มาตรฐานการบัญชี 2 ชุดที่แตกต่างกัน ในกรณีที่มาตรฐานการบัญชีชุดใหม่มาใช้เป็นครั้งแรกในระหว่างรอบระยะเวลาบัญชี โดยกำหนดให้งบการเงินเดิมจัดทำตามมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศและชุดใหม่ห้ามใช้วิธีปรับย้อนหลัง
- 1.3 การตีความ ฉบับที่ 8 (SIC-8) ไม่ได้ระบุให้ชัดเจนว่าผู้ปรับใช้เป็นครั้งแรกควรใช้วิธีปรับย้อนหลังในการตัดสินใจเกี่ยวกับการรับรู้และการวัดมูลค่าหรือไม่
- 1.4 มีข้อสงสัยบางประการเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างข้อกำหนดเฉพาะเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชีแต่ละฉบับ

ลักษณะสำคัญของมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ

บทนำ 2 มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ใช้ในกรณีที่กิจการปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินเป็นครั้งแรกโดยเปิดเผยและแสดงข้อความเกี่ยวกับการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ

บทนำ 3 ปกติ มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศกำหนดให้กิจการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศแต่ละฉบับที่มีผลบังคับใช้ ณ วันสิ้นงวดการรายงานของกิจการตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเป็นครั้งแรก นอกจากนี้ มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศกำหนดให้กิจการปฏิบัติตามข้อกำหนดต่อไปนี้ ในการเริ่มต้นของงบแสดงฐานะการเงินที่กิจการจัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ เพื่อเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการบัญชีของกิจการภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ:

- (a) รับรู้สินทรัพย์และหนี้สินทั้งหมดที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศกำหนดให้รับรู้
- (b) ไม่รับรู้รายการสินทรัพย์หรือหนี้สินในกรณีที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศไม่อนุญาตให้รับรู้รายการดังกล่าว
- (c) จัดประเภทรายการใหม่สำหรับรายการสินทรัพย์ หนี้สิน หรือส่วนประกอบของส่วนของผู้ถือหุ้นประเภทหนึ่งที่ได้รับภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิม แต่รับรู้ภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเป็นสินทรัพย์ หนี้สิน หรือส่วนประกอบของส่วนของผู้ถือหุ้น อีกประเภทหนึ่ง
- (d) ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศในการวัดมูลค่าสินทรัพย์และหนี้สินที่รับรู้ทุกรายการ

บทนำ 4 มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศให้ข้อยกเว้นที่จำกัดสำหรับข้อกำหนดตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศในบางเรื่องเป็นการเฉพาะ ในกรณีที่ต้นทุนของการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศสูงกว่าประโยชน์ที่ผู้ใช้งบการเงินได้รับ นอกจากนี้ มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศไม่ให้ใช้วิธีปรับย้อนหลังในบางเรื่อง โดยเฉพาะในกรณีที่การใช้วิธีปรับย้อนหลังกำหนดให้ใช้ดุลยพินิจของผู้บริหารเกี่ยวกับสถานการณ์ในอดีต หลังจากที่ทราบผลลัพธ์ของรายการดังกล่าวแล้ว

บทนำ 5 มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศกำหนดให้เปิดเผยข้อมูลที่อธิบายผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงจากหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิมมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ที่มีต่อฐานะการเงิน ผลการดำเนินงานทางการเงิน และกระแสเงินสดของกิจการที่รายงาน

บทนำ 6 กำหนดให้กิจการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ในกรณีที่งบการเงินที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเป็นครั้งแรกมีรอบระยะเวลาบัญชีเริ่มต้นในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2547 และสนับสนุนให้ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศก่อนวันที่ดังกล่าว

การเปลี่ยนแปลงจากข้อกำหนดเดิม

บทนำ7 มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศกำหนดให้ใช้วิธีปรับย้อนหลังในเรื่องต่าง ๆ ส่วนใหญ่ เช่นเดียวกับการตีความ ฉบับที่ 8 (SIC-8) ในขณะที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ กำหนดบางเรื่องที่แตกต่างกันจากการตีความฉบับที่ 8 (SIC-8) โดยมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ:

- 7.1 ครอบคลุมถึงข้อยกเว้นที่กำหนดให้หลีกเลี่ยงต้นทุนที่มีแนวโน้มว่าสูงกว่าประโยชน์ที่ผู้ใช้งบการเงินได้รับ และข้อยกเว้นอื่นๆ เล็กน้อยเกี่ยวกับเหตุผลในทางปฏิบัติ
- 7.2 สร้างความชัดเจนว่ากิจการได้ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับล่าสุด
- 7.3 สร้างความชัดเจนเกี่ยวกับความสัมพันธ์ระหว่างประมาณการต่าง ๆ ภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศของผู้ปรับใช้เป็นครั้งแรก กับประมาณการต่าง ๆ ที่จัดทำขึ้น ณ วันที่เดียวกัน ภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิม
- 7.4 ระบุว่าข้อกำหนดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศฉบับอื่นไม่ต้องนำมาใช้สำหรับผู้ปรับใช้เป็นครั้งแรก
- 7.5 กำหนดให้เปิดเผยข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ

มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1

การปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรก

วัตถุประสงค์

- 1 วัตถุประสงค์ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ คือ เพื่อให้มั่นใจว่างบการเงินของกิจการที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินเป็นครั้งแรก และงบการเงินระหว่างกาล สำหรับงวดเวลาที่เป็นส่วนหนึ่งของรอบระยะเวลาบัญชีของงบการเงินดังกล่าว ประกอบด้วยข้อมูลที่มีคุณภาพสูงซึ่ง:
  - 1.1 โปร่งใส ผู้ใช้สามารถเข้าใจได้ง่าย และสามารถเปรียบเทียบกันได้กับงบการเงินในทุกงวดเวลาที่นำเสนอ
  - 1.2 ให้จุดเริ่มต้นอย่างเหมาะสมสำหรับการบัญชีภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ และ
  - 1.3 สามารถเกิดขึ้น โดยมีต้นทุนที่ไม่สูงกว่าประโยชน์ที่ผู้ใช้งบการเงินได้รับ

ขอบเขต

- 2 กิจการต้องใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ในกรณีดังต่อไปนี้:
  - (a) งบการเงินที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเป็นครั้งแรก
  - (b) งบการเงินระหว่างกาลแต่ละฉบับ (ถ้ามี) ที่นำเสนอตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 41 (ปรับปรุง 2550) เรื่องงบการเงินระหว่างกาล สำหรับงวดเวลาที่เป็นส่วนหนึ่งของรอบระยะเวลาบัญชีของงบการเงินที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเป็นครั้งแรก
- 3 งบการเงินของกิจการที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเป็นครั้งแรก คือ งบการเงินประจำปีแรกที่กิจการได้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ โดยมีข้อความชัดเจนอย่างไม่มีเงื่อนไขว่างบการเงินดังกล่าวปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ งบการเงินภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ คือ งบการเงินของกิจการที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเป็นครั้งแรก ในกรณีที่กิจการ
  - 3.1 นำเสนองบการเงินของงวดก่อนซึ่งเป็นงวดเวลาล่าสุด
    - 3.1.1 ภายใต้ข้อกำหนดในระดับประเทศ ซึ่งข้อกำหนดดังกล่าวในส่วนสาระสำคัญไม่สอดคล้องกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ
    - 3.1.2 ได้ปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ในส่วนสาระสำคัญ แต่งบการเงินดังกล่าวไม่ได้เปิดเผยข้อมูลอย่างชัดเจนว่าได้ปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ
    - 3.1.3 แสดงข้อมูลอย่างชัดเจนว่าได้ปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ บางส่วน แต่ไม่ใช่ทั้งหมด
    - 3.1.4 ปฏิบัติภายใต้ข้อกำหนดในระดับประเทศที่ไม่สอดคล้องกับมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ และใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศบางฉบับสำหรับการบันทึกรายการที่ไม่มีข้อกำหนดระดับประเทศบังคับใช้
    - 3.1.5 ปฏิบัติภายใต้ข้อกำหนดในระดับประเทศ และได้มีการกระทบบยอดจำนวนเงินบางรายการให้เป็นจำนวนเงินที่จัดทำขึ้นภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ

- 3.2 จัดทำงบการเงินภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเพื่อใช้ภายในกิจการเท่านั้น โดยไม่ได้จัดทำขึ้นเพื่อให้เจ้าของกิจการหรือผู้ใช้งบการเงินภายนอกอื่น ๆ ใช้ประโยชน์
- 3.3 จัดทำรายงานทั้งชุดภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเพื่อวัตถุประสงค์ในการจัดทำงบการเงินรวม โดยไม่ได้จัดทำงบการเงินที่สมบูรณ์ตามที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 35 (ปรับปรุง 2550) *การนำเสนองบการเงิน*
- 3.4 ไม่ได้นำเสนองบการเงินของงวดก่อน
- 4 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ใช้ในกรณีที่กิจการปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรก และไม่นำไปใช้ในกรณีที่กิจการ:
- 4.1 หยุดการนำเสนองบการเงินภายใต้ข้อกำหนดระดับประเทศ โดยมีการนำเสนองบการเงินของงวดก่อนและงบการเงินอื่น ๆ ที่เปิดเผยข้อมูลอย่างชัดเจนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ
- 4.2 นำเสนองบการเงินในปีก่อนภายใต้ข้อกำหนดระดับประเทศ และงบการเงินดังกล่าวได้เปิดเผยข้อมูลอย่างชัดเจนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ
- 4.3 นำเสนองบการเงินในปีก่อนโดยเปิดเผยข้อมูลอย่างชัดเจนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ แม้ว่าผู้สอบบัญชีได้แสดงความเห็นอย่างมีเงื่อนไขต่องบการเงินดังกล่าวในรายงานของผู้สอบบัญชี
- 5 มาตรฐานการรายงานทางการเงินฉบับนี้ไม่นำไปใช้กับการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีที่ดำเนินการโดยกิจการที่ได้ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศแล้ว โดยการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีดังกล่าวเป็นเรื่องเกี่ยวกับ:
- 5.1 ข้อกำหนดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 (ปรับปรุง 2550) *นโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชี และข้อผิดพลาด*
- 5.2 ข้อกำหนดเฉพาะเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศฉบับอื่น

การรับรู้และการรับมูลค่า

- การเริ่มต้นของงบแสดงฐานะการเงินที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ
- 6 กิจการต้องจัดทำและนำเสนอการเริ่มต้นของงบแสดงฐานะการเงินที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ณ วันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นสำหรับการบัญชีของกิจการภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ

นโยบายการบัญชี

- 7 กิจการต้องใช้นโยบายการบัญชีเช่นเดียวกับการเริ่มต้นของงบแสดงฐานะการเงินที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ตลอดงวดเวลาทั้งหมดที่นำเสนอในงบการเงินของกิจการที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเป็นครั้งแรก นโยบาย

การบัญชีดังกล่าวต้องเป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศแต่ละฉบับที่มีผล
บังคับใช้ ณ วันสิ้นงวดการรายงานของกิจการ ที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน
ระหว่างประเทศเป็นครั้งแรก ยกเว้นเรื่องที่ระบุในย่อหน้าที่ 13-34ข และ 37

- 8 กิจการต้องไม่ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศในเรื่องเดียวกันฉบับอื่นที่มีผลบังคับใช้
ก่อนหน้านั้น กิจการอาจใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศฉบับใหม่ที่ยังไม่มีผลบังคับใช้
ในกรณีที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศดังกล่าวอนุญาตให้ใช้ก่อนวันที่มีผลบังคับใช้

<p>ตัวอย่าง: การใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศฉบับล่าสุดอย่างสม่ำเสมอ ความเป็นมา วันสิ้นงวดการรายงานของกิจการ A ที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงิน ระหว่างประเทศเป็นครั้งแรก คือ วันที่ 31 ธันวาคม 20X5 กิจการ A ตัดสินใจนำเสนอข้อมูล เปรียบเทียบในงบการเงินสำหรับงวด 1 ปี เท่านั้น (ดูย่อหน้าที่ 36) ดังนั้น วันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้ มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ คือ การเริ่มต้นการดำเนินงาน ณ วันที่ 1 มกราคม 20X4 (หรือเทียบเท่ากับสิ้นสุดการดำเนินงาน ณ วันที่ 31 ธันวาคม 20X3) กิจการ A นำเสนองบการเงิน ภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิมเป็นประจำทุกปี สิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคมของแต่ละปี ซึ่ง รวมถึงวันที่ 31 ธันวาคม 20X4</p> <p>การใช้ข้อกำหนด กิจการ A ต้องใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศที่มีผลบังคับใช้ สำหรับงวด สิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 20X5 ในเรื่องดังต่อไปนี้</p>
<p>(1) การจัดทำและการนำเสนอการเริ่มต้นของงบแสดงฐานะการเงินของกิจการ ณ วันที่ 31 ธันวาคม 20X4 ที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ</p> <p>(2) การจัดทำและการนำเสนอแสดงฐานะการเงินของกิจการ สำหรับงวดสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 20X5 (รวมถึงจำนวนเงินเปรียบเทียบ สำหรับงวดสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 20X4) งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ งบ แสดงการเปลี่ยนแปลงในส่วนของผู้ถือหุ้น งบกระแสเงินสด สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 20X5 (รวมถึงจำนวนเงินเปรียบเทียบ สำหรับงวดสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 20X4) และการเปิดเผยข้อมูล (รวมถึงข้อมูลเปรียบเทียบ สำหรับงวดสิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 20X4)</p>
<p>ในกรณีที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศฉบับใหม่ที่ยังไม่มีผลบังคับใช้ แต่อนุญาตให้ใช้ ก่อนวันที่มีผลบังคับใช้ กิจการ A ได้รับอนุญาต แต่ไม่ต้องใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่าง ประเทศดังกล่าวในงบการเงินของกิจการที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่าง ประเทศเป็นครั้งแรก</p>

- 9 แนวปฏิบัติที่เปลี่ยนแปลงที่กำหนดในมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศฉบับอื่นซึ่งใช้
กับการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีสำหรับกิจการที่ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่าง
ประเทศอยู่แล้ว ต้องไม่นำมาใช้กับการเปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่าง
ประเทศของผู้ปรับใช้เป็นครั้งแรก ยกเว้นเรื่องที่ระบุในย่อหน้าที่ 25ง 25ข 25ฉ 34ก และ 34ข

- 10 ยกเว้นเรื่องที่อธิบายในย่อหน้าที่ 13 - 34x ในการเริ่มต้นของงบแสดงฐานะการเงินที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ กิจการต้อง:
- 10.1 รับรู้สินทรัพย์และหนี้สินทั้งหมดที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศกำหนดให้รับรู้
  - 10.2 ไม่รับรู้รายการสินทรัพย์หรือหนี้สินในกรณีที่มีมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศไม่อนุญาตให้รับรู้รายการดังกล่าว
  - 10.3 จัดประเภทรายการใหม่สำหรับรายการที่รับรู้ภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิม เป็นสินทรัพย์ หนี้สิน หรือส่วนประกอบของส่วนของผู้ถือหุ้น ประเภทหนึ่ง แต่รับรู้ภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเป็นสินทรัพย์ หนี้สิน หรือส่วนประกอบของส่วนของผู้ถือหุ้น อีกประเภทหนึ่ง
  - 10.4 ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศในการวัดมูลค่าสินทรัพย์และหนี้สินที่รับรู้ทุกรายการ
- 11 นโยบายการบัญชีที่กิจการใช้ในการเริ่มต้นของงบแสดงฐานะการเงินของกิจการที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศอาจแตกต่างจากนโยบายการบัญชีที่กิจการใช้ ณ วันที่เดียวกัน แต่ใช้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิม ผลของรายการปรับปรุงดังกล่าวเกิดจากเหตุการณ์และรายการต่าง ๆ ก่อนวันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ดังนั้น กิจการต้องรับรู้รายการปรับปรุงดังกล่าวโดยตรงในกำไรสะสม (หรือ รายการประเภทอื่นในส่วนของเจ้าของ ตามความเหมาะสม) ณ วันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ
- 12 มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศฉบับนี้กำหนดให้มีข้อยกเว้นจากหลักการที่กำหนดให้การเริ่มต้นของงบแสดงฐานะการเงินของกิจการที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศแต่ละฉบับ โดยจำแนกเป็น 2 ประเภท:
- 12.1 ย่อหน้าที่ 13-25 ให้อยกเว้นจากข้อกำหนดบางประการของมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศฉบับอื่น
  - 12.2 ย่อหน้าที่ 26-34x ไม่ให้ใช้การปรับย้อนหลังในส่วนสาระสำคัญของบางประการของมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศฉบับอื่น
- ข้อยกเว้นจากมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศฉบับอื่น**
- 13 กิจการอาจเลือกใช้ข้อยกเว้นประการเดียวหรือบางประการ ดังต่อไปนี้
- 13.1 การรวมธุรกิจ (ย่อหน้าที่ 15)
  - 13.2 มูลค่ายุติธรรมหรือการประเมินราคาใหม่เพื่อถือเป็นต้นทุน (ย่อหน้าที่ 16-19)
  - 13.3 ผลประโยชน์ของพนักงาน (ย่อหน้าที่ 20-20A)

- 13.4 ผลต่างจากการแปลงค่าสะสม (ย่อหน้าที่ 21-22)
- 13.5 เครื่องมือทางการเงินแบบผสม (ย่อหน้าที่ 23)
- 13.6 สินทรัพย์และหนี้สินของบริษัทย่อย บริษัทร่วม และการร่วมค้า (ย่อหน้าที่ 24-25)
- 13.7 การแสดงรายการเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินที่รับรู้ในงวดก่อน (ย่อหน้าที่ 25ก)
- 13.8 รายการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ (share-based payment transactions) (ย่อหน้าที่ 25ข - 25ค)
- 13.9 สัญญาประกันภัย (ย่อหน้าที่ 25ง)
- 13.10 หนี้สินเกี่ยวกับการรื้อถอนสินทรัพย์ที่รวมอยู่ในต้นทุนของที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ (ย่อหน้าที่ 25จ)
- 13.11 สัญญาเช่า (ย่อหน้าที่ 25ฉ)
- 13.12 การวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินในการรับรู้เริ่มแรก (ย่อหน้าที่ 25ซ)
- 13.13 สินทรัพย์ทางการเงินหรือสินทรัพย์ไม่มีตัวตนที่บันทึกรายการตามการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 12 การให้สัมปทาน (service concession arrangements) (ย่อหน้าที่ 25ด)
- 13.14 ต้นทุนการกู้ยืม (ย่อหน้าที่ 25ณ)
- กิจการต้องไม่ใช่ข้อยกเว้นดังกล่าวโดยการเปรียบเทียบกับรายการอื่นที่คล้ายคลึงกัน
- 14 ข้อยกเว้นบางประการที่จะกล่าวต่อไปอ้างอิงถึงมูลค่ายุติธรรม ในการกำหนดมูลค่ายุติธรรมตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศฉบับนี้ กิจการต้องใช้คำนิยามของมูลค่ายุติธรรมในภาคผนวก ก และแนวทางเฉพาะเพิ่มเติมบางประการในมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศฉบับอื่น เกี่ยวกับการกำหนดมูลค่ายุติธรรมสำหรับสินทรัพย์หรือหนี้สินที่พิจารณา มูลค่ายุติธรรมดังกล่าวต้องสะท้อนให้เห็นสถานการณ์ที่เป็นอยู่ ณ วันที่กำหนดมูลค่ายุติธรรม
- การรวมธุรกิจ**
- 15 กิจการต้องใช้ข้อกำหนดในภาคผนวก ข กับการรวมธุรกิจที่กิจการรับรู้ก่อนวันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ
- มูลค่ายุติธรรมหรือการประเมินราคาใหม่เพื่อถือเป็นต้นทุน**
- 16 กิจการอาจเลือกวัดมูลค่ารายการที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ ณ วันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศโดยใช้มูลค่ายุติธรรม และใช้มูลค่ายุติธรรมถือเป็นต้นทุน ณ วันที่ดังกล่าว
- 17 ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกอาจเลือกใช้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิมในการประเมินราคารายการที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ใหม่ ก่อนหรือ ณ วันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ถือเป็นต้นทุน ณ วันที่ประเมินราคาใหม่ ในกรณีที่การประเมินราคาใหม่ ณ วันที่ประเมินราคา สามารถเปรียบเทียบกันได้โดยทั่วไปกับ

- 17.1 มูลค่ายุติธรรม
- 17.2 ต้นทุนหรือค่าเสื่อมราคาภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศที่มีการปรับปรุงให้สะท้อนถึงการเปลี่ยนแปลงในดัชนีราคา เช่น การเปลี่ยนแปลงในดัชนีราคาทั่วไป หรือดัชนีราคาเฉพาะ
- 18 นอกจากนี้ การเลือกใช้วิธีการในย่อหน้าที่ 16 และ 17 สามารถใช้กับเรื่องต่างๆ ดังนี้
- 18.1 อสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน ในกรณีที่กิจการเลือกใช้รูปแบบต้นทุนในมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 40 เรื่องอสังหาริมทรัพย์เพื่อการลงทุน
- 18.2 สินทรัพย์ไม่มีตัวตน ซึ่งเป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้
- 18.2.1 หลักเกณฑ์การรับรู้ในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 51 เรื่องสินทรัพย์ไม่มีตัวตน (รวมถึงการวัดมูลค่าของต้นทุนเดิมอย่างน่าเชื่อถือ)
- 18.2.2 หลักเกณฑ์ในมาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 51 เรื่องสินทรัพย์ไม่มีตัวตนสำหรับการตีราคาใหม่ (รวมถึงตลาดซื้อขายคล่องที่มีอยู่จริง)
- กิจการต้องไม่ใช้การเลือกใช้วิธีการดังกล่าวกับสินทรัพย์หรือหนี้สินอื่น
- 19 ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกอาจกำหนดต้นทุนโดยถือปฏิบัติตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิมสำหรับสินทรัพย์และหนี้สินของกิจการบางรายการหรือทั้งหมด โดยวัดมูลค่าจากมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์และหนี้สินดังกล่าว ณ วันที่ใดวันที่หนึ่ง เนื่องจากเหตุการณ์ เช่น การแปรรูปรัฐวิสาหกิจ หรือการเสนอขายหลักทรัพย์ต่อสาธารณชนครั้งแรก ซึ่งอาจใช้การวัดมูลค่ายุติธรรมจากเหตุการณ์ที่ผลักดันดังกล่าว ถือเป็นต้นทุนสำหรับมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ณ วันที่วัดมูลค่านั้น

ผลประโยชน์ของพนักงาน

- 20 ภายใต้มาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน กิจการอาจเลือกใช้วิธีการช่วง 'corridor' โดยไม่รับรู้กำไรขาดทุนจากการประมาณตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัย (Actuarial) บางส่วน การใช้การปรับย้อนหลังของวิธีการนี้กำหนดให้กิจการจำแนกกำไรขาดทุนจากการประมาณตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยสะสม ตั้งแต่การเริ่มต้นของโครงการจนถึงวันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ โดยจำแนกออกเป็นส่วนที่รับรู้และส่วนที่ไม่รับรู้ อย่างไรก็ตาม ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกอาจเลือกรับรู้กำไรขาดทุนจากการประมาณตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยสะสมทั้งจำนวน ณ วันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ แม้ว่ากิจการใช้วิธีการช่วง 'corridor' สำหรับกำไรขาดทุนจากการประมาณตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัยที่เกิดขึ้นภายหลัง ในกรณีที่ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกใช้การเลือกใช้วิธีการดังกล่าว ต้องใช้วิธีการนั้นกับทุกโครงการ

- 20A กิจการอาจเปิดเผยจำนวนเงินตามที่กำหนดในย่อหน้าที่ 120ก.16 ของมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน เป็นจำนวนเงินที่กำหนดสำหรับแต่ละรอบระยะเวลาบัญชีในอนาคตนับจากวันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ **ผลต่างจากการแปลงค่าสะสม**
- 21 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 30 เรื่อง **ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ** กำหนดให้กิจการ:
- 21.1 รับรู้ผลต่างจากการแปลงค่าในรายการกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่นและสะสมผลต่างดังกล่าวในส่วนที่แยกต่างหากในส่วนของผู้ถือหุ้น
- 21.2 ในการยกเลิกการดำเนินงานในต่างประเทศ ให้เปลี่ยนการจัดประเภทผลต่างจากการแปลงค่าสะสมสำหรับการดำเนินงานในต่างประเทศดังกล่าว (รวมถึงกำไรและขาดทุนจากการป้องกันความเสี่ยงที่เกี่ยวข้อง หากต้องปฏิบัติ) จากส่วนของผู้ถือหุ้นเป็นกำไรหรือขาดทุนในส่วนของผู้ถือหุ้นหรือขาดทุนจากการยกเลิกดังกล่าว
- 22 อย่างไรก็ตาม ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรก ไม่จำเป็นต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดดังกล่าวสำหรับผลต่างจากการแปลงค่าสะสมที่มีอยู่ ณ วันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ในกรณีที่ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกใช้ช้อยกเว้นนี้:
- 22.1 ผลต่างจากการแปลงค่าสะสมจากการดำเนินงานในต่างประเทศให้ถือเป็นศูนย์ ณ วันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ
- 22.2 กำไรหรือขาดทุนซึ่งเป็นผลจากการยกเลิกการดำเนินงานในต่างประเทศในเวลาต่อมาต้องไม่รวมผลต่างจากการแปลงค่าที่เกิดขึ้นก่อนวันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ และต้องรวมผลต่างจากการแปลงค่าที่เกิดขึ้นในภายหลัง

เครื่องมือทางการเงินแบบผสม

- 23 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 48 เรื่องการแสดงรายการ **เครื่องมือทางการเงิน** กำหนดให้กิจการจำแนกเครื่องมือทางการเงินแบบผสมตั้งแต่เริ่มแรก เป็นส่วนประกอบที่เป็นหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้นออกจากกัน ในกรณีที่ไม่มีส่วนประกอบที่เป็นหนี้สินคงค้าง การใช้การปรับย้อนหลังตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 48 เรื่องเครื่องมือทางการเงิน ให้รวมถึงการจำแนกส่วนของผู้ถือหุ้นออกเป็น 2 ส่วน ส่วนแรกคือกำไรสะสมและแสดงให้เห็นดอกเบี่ยสะสมที่เกิดจากส่วนประกอบที่เป็นหนี้สิน ในอีกส่วนหนึ่งแสดงให้เห็นส่วนประกอบที่เป็นส่วนของผู้ถือหุ้น อย่างไรก็ตาม ภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศฉบับนี้ ผู้ปรับใช้ครั้งแรกไม่จำเป็นต้องจำแนกส่วนของผู้ถือหุ้นออกเป็น 2 ส่วน ในกรณีที่ไม่มีส่วนประกอบที่เป็นหนี้สินคงค้าง ณ วันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ

สินทรัพย์และหนี้สินของบริษัทย่อย บริษัทร่วม และการร่วมค้า

24 ในกรณีที่บริษัทย่อยปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเป็นครั้งแรกภายหลังจากบริษัทใหญ่ บริษัทย่อยต้องวัดมูลค่าของสินทรัพย์และหนี้สินในงบการเงินของกิจการอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้โดยใช้:

24.1 มูลค่าตามบัญชีที่นำไปรวมอยู่ในงบการเงินรวมของบริษัทใหญ่ ณ วันที่บริษัทใหญ่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ในกรณีที่ไม่มีรายการปรับปรุงที่จัดทำขึ้นเพื่อใช้สำหรับการจัดท่างบการเงินรวมและผลกระทบของการรวมธุรกิจเพื่อให้บริษัทใหญ่ได้มาซึ่งบริษัทย่อย

24.2 มูลค่าตามบัญชีที่กำหนดโดยส่วนอื่นของมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศฉบับนี้ ณ วันที่บริษัทย่อยเปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ มูลค่าตามบัญชีดังกล่าวสามารถแตกต่างไปจากมูลค่าตามบัญชีตามที่อธิบายในย่อหน้าที่ 24.1:

24.2.1 ในกรณีที่ข้อยกเว้นในมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศฉบับนี้ส่งผลต่อการวัดมูลค่าที่ขึ้นอยู่กับการเปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ

24.2.2 ในกรณีที่นโยบายการบัญชีที่นำมาใช้กับงบการเงินของบริษัทย่อยแตกต่างจากนโยบายการบัญชีที่นำมาใช้ในการจัดท่างบการเงินรวม ตัวอย่างเช่น บริษัทย่อยอาจใช้วิธีราคาทุนตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 32 ที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ เป็นนโยบายการบัญชีของกิจการ ในขณะที่กลุ่มบริษัทอาจใช้วิธีราคาตีใหม่

การเลือกในลักษณะเดียวกันนี้สามารถนำไปใช้กับบริษัทร่วมหรือการร่วมค้าที่ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศภายหลังจากกิจการที่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญในบริษัทร่วมหรือมีการควบคุมร่วมในการร่วมค้า

25 อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่กิจการปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเป็นครั้งแรกภายหลังจากบริษัทย่อย (หรือบริษัทร่วมหรือการร่วมค้า) ในงบการเงินรวมของกิจการ กิจการต้องวัดมูลค่าสินทรัพย์และหนี้สินของบริษัทย่อย (หรือบริษัทร่วมหรือการร่วมค้า) ตามมูลค่าตามบัญชีในงบการเงินของบริษัทย่อย (หรือบริษัทร่วมหรือการร่วมค้า) หลังจากการปรับปรุงสำหรับการจัดท่างบการเงินรวมกับการปรับปรุงให้เป็นวิธีส่วนได้เสียและผลกระทบของการรวมธุรกิจเพื่อให้บริษัทใหญ่ได้มาซึ่งบริษัทย่อย ในทำนองเดียวกัน ในกรณีที่บริษัทใหญ่ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเป็นครั้งแรกสำหรับงบการเงินเฉพาะกิจการก่อนหรือภายหลังงบการเงินรวมของกิจการ กิจการต้องวัดมูลค่าสินทรัพย์และหนี้สินของกิจการโดยใช้จำนวนเงินเดียวกันทั้งในงบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ ยกเว้นรายการปรับปรุงเพื่อจัดท่างบการเงินรวม

การแสดงรายการเกี่ยวกับเครื่องมือทางการเงินที่รับรู้ในงวดก่อน

25ก มาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 39 เรื่องการรับรู้และการวัดมูลค่า เครื่องมือทางการเงิน: อนุญาตให้จัดประเภทสินทรัพย์ทางการเงินที่รับรู้เมื่อเริ่มแรกหลักทรัพย์เพื่อขายหรือเป็นเครื่องมือทาง

การเงิน (ที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์) ประเภทสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินเป็นมูลค่า
ยุติธรรมผ่านงบกำไรขาดทุน แม้มีข้อกำหนด ข้อยกเว้นให้ใช้ในสถานการณ์ดังต่อไปนี้

- 25ก.1 กิจการได้รับอนุญาตให้จัดประเภทเป็นหลักทรัพย์เผื่อขาย ณ วันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐาน
การรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ
- 25ก.2 กิจการที่นำเสนองบการเงินที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ
เป็นครั้งแรกสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีประจำปีเริ่มต้นในหรือหลังวันที่ 1 กันยายน 2549 - ณ
วันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ กิจการดังกล่าวได้รับ
อนุญาตให้จัดประเภทสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินเป็นมูลค่ายุติธรรมผ่านงบกำไร
ขาดทุน ซึ่งกำหนดให้สินทรัพย์หรือหนี้สินเป็นไปตามหลักเกณฑ์ในย่อหน้าที่ 9.2.1 9.2.2 หรือ
11ก ของมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 39 เรื่องการรับรู้รายการและการวัดมูลค่า
เครื่องมือทางการเงิน ณ วันที่ดังกล่าว
- 25ก.3 กิจการที่นำเสนองบการเงินที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ
เป็นครั้งแรกสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีประจำปีเริ่มต้นในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2549 และ
ก่อนวันที่ 1 กันยายน 2549 - ณ วันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน
ระหว่างประเทศ กิจการดังกล่าวได้รับอนุญาตให้กำหนดระดับสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทาง
การเงินตามมูลค่ายุติธรรม โดยมีกำไรหรือขาดทุน ซึ่งกำหนดให้สินทรัพย์หรือหนี้สินเป็นไปตาม
หลักเกณฑ์ในย่อหน้าที่ 9.2.1 9.2.2 หรือ 11ก ของมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่
39 เรื่องการรับรู้รายการและการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน ณ วันที่ดังกล่าว ในกรณีที่วันที่
เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศก่อนวันที่ 1 กันยายน 2548
การระบุดังกล่าวไม่จำเป็นต้องดำเนินการจนถึงวันที่ 1 กันยายน 2548 และอาจรวมถึงสินทรัพย์
ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินที่รับรู้ระหว่างวันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทาง
การเงินระหว่างประเทศกับวันที่ 1 กันยายน 2548
- 25ก.4 กิจการที่นำเสนองบการเงินที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ
เป็นครั้งแรกสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีประจำปีเริ่มต้นก่อนวันที่ 1 มกราคม 2549 และถือ
ปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 11ก 48ก และคำแนะนำแนวปฏิบัติ ย่อหน้าที่ 4ข - 4ญ ย่อหน้าที่ 33ก
และ 33ข และการแก้ไขในปี 2548 ในย่อหน้าที่ 9 12 และ 13 ของมาตรฐานการบัญชีระหว่าง
ประเทศ ฉบับที่ 39 เรื่องการรับรู้รายการและการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน - ณ วันที่เริ่มต้น
งวดการรายงานตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเป็นครั้งแรก กิจการ
ดังกล่าวได้รับอนุญาตให้จัดประเภทสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินเป็นมูลค่า
ยุติธรรมผ่านงบกำไรขาดทุน ซึ่งสินทรัพย์หรือหนี้สินที่จัดประเภทดังกล่าวเป็นไปตามที่กำหนดใน
ย่อหน้าใหม่และย่อหน้าที่แก้ไข ณ วันที่ดังกล่าว ในกรณีที่งวดการรายงานตามมาตรฐานการ
รายงานทางการเงินระหว่างประเทศเป็นครั้งแรก เริ่มต้นก่อนวันที่ 1 กันยายน 2548 การจัด
ประเภทดังกล่าวไม่จำเป็นต้องดำเนินการเสร็จสิ้นจนถึงวันที่ 1 กันยายน 2548 และอาจรวมถึง
สินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินที่รับรู้ระหว่างวันที่เริ่มงวดการรายงานดังกล่าวกับวันที่

1 กันยายน 2548 ในกรณีที่กิจการปรับข้อมูลเปรียบเทียบย้อนหลังตามมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 39 เรื่องการรับรู้รายการและการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน ต้องปรับข้อมูลย้อนหลังเกี่ยวกับสินทรัพย์ทางการเงิน หนี้สินทางการเงิน หรือกลุ่มของสินทรัพย์ทางการเงิน หนี้สินทางการเงิน หรือทั้ง 2 ประเภท โดยจัดประเภท ณ วันที่เริ่มต้นงวดการรายงานตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเป็นครั้งแรก การปรับข้อมูลย้อนหลังเปรียบเทียบต้องจัดทำเฉพาะกรณีที่รายการหรือกลุ่มของรายการที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์การจัดประเภทในย่อหน้าที่ 9.2.1 9.2.2 หรือ 11ก ของมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 39 เรื่องการรับรู้รายการและการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน ณ วันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ หรือในกรณีที่รายการหรือกลุ่มของรายการดังกล่าวได้มาหลังวันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ในย่อหน้าที่ 9.2.1 9.2.2 หรือ 11ก ของมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 39 เรื่องการรับรู้รายการและการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน ณ วันที่รับรู้เริ่มแรก

25ก.5 สำหรับกิจการที่นำเสนอการเงินที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเป็นครั้งแรกสำหรับรอบระยะเวลาบัญชีประจำปีเริ่มต้นก่อนวันที่ 1 กันยายน 2549 – แม้ว่าในย่อหน้าที่ 39 ของมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 39 เรื่องการรับรู้รายการและการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน สินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินที่กิจการจัดประเภทเป็นมูลค่ายุติธรรมผ่านงบกำไรหรือขาดทุน ตามย่อหน้าที่ 25ก.3 หรือ 25ก.4 ข้างต้น ที่จัดประเภทในงวดก่อนเป็นรายการป้องกันความเสี่ยงมูลค่ายุติธรรมตามความสัมพันธ์ทางการบัญชีป้องกันความเสี่ยงต้องเลิกจัดประเภทตามความสัมพันธ์นั้น ณ ช่วงเวลาเดียวกันกับที่จัดประเภทเป็นมูลค่ายุติธรรมผ่านงบกำไรขาดทุน

รายการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ (share-based payment transactions)

25ข ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกได้รับการสนับสนุน แต่ไม่บังคับ ให้ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 2 การจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ กับตราสารทุนที่ออกก่อนหรือในวันที่ 7 พฤศจิกายน 2545 นอกจากนี้ ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกได้รับการสนับสนุนแต่ไม่บังคับให้ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 2 เรื่องการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์กับตราสารทุนที่ออกหลังวันที่ 7 พฤศจิกายน 2545 ซึ่งมีผลบังคับใช้ก่อน (a) วันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ และ (b) วันที่ 1 มกราคม 2548 อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกเลือกใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 2 เรื่องการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์กับตราสารทุนดังกล่าว กิจการอาจเปิดเผยข้อมูลมูลค่ายุติธรรมของตราสารทุนที่กำหนด ณ วันที่วัดมูลค่าต่อสาธารณชนตามที่อธิบายไว้ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 2 เรื่องการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ กรณีการออกตราสารทุนทั้งหมดที่ไม่ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 2 เรื่องการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ (เช่น ตราสารทุนที่ออกก่อนหรือในวันที่ 7 พฤศจิกายน 2545) ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงาน

ทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกต้องเปิดเผยข้อมูลตามย่อหน้าที่ 44 และ 45 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 2 เรื่องการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ ในกรณีที่ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกเปลี่ยนแปลงระยะเวลาหรือเงื่อนไขของการออกตราสารทุนที่ไม่ได้ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 2 เรื่องการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ กิจการไม่ต้องปฏิบัติตามย่อหน้าที่ 26-29 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 2 เรื่องการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ ในกรณีที่การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นก่อน (a) วันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ และ (b) วันที่ 1 มกราคม 2548

- 25ค ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกได้รับการสนับสนุนแต่ไม่บังคับให้ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 2 เรื่องการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์กับหนี้สินที่เกิดจากรายการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ (share-based payment transactions) ที่มีการชำระเงินก่อนวันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ นอกจากนี้ ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกได้รับการสนับสนุนแต่ไม่บังคับให้ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 2 เรื่องการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์กับหนี้สินที่เกิดจากรายการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ (share-based payment transactions) ที่มีการชำระเงินก่อนวันที่ 1 มกราคม 2548 สำหรับหนี้สินที่เป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 2 เรื่องการจ่ายโดยใช้หุ้นเป็นเกณฑ์ ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกไม่ต้องปรับข้อมูลเปรียบเทียบย้อนหลังหากข้อมูลดังกล่าวเกี่ยวข้องกับงวดเวลาหรือวันที่ก่อนวันที่ 7 พฤศจิกายน 2545

สัญญาประกันภัย

- 25ง ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรก อาจใช้ข้อกำหนดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 4 *สัญญาประกันภัย* มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 4 จำกัดการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีสำหรับสัญญาประกันภัย รวมถึงการเปลี่ยนแปลงที่ดำเนินการโดยผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรก

การเปลี่ยนแปลงการรื้อถอนสินทรัพย์ที่มีอยู่ การฟื้นฟู และหนี้สินในลักษณะเดียวกันที่รวมอยู่ในต้นทุนของที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์

- 25จ การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1 *การรื้อถอน (decommissioning)* การฟื้นฟู และหนี้สินที่มีลักษณะเช่นเดียวกัน กำหนดให้รวมหรือหักการเปลี่ยนแปลงเฉพาะเกี่ยวกับการรื้อถอน การฟื้นฟู และหนี้สินที่มีลักษณะเช่นเดียวกันจากต้นทุนของสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น มูลค่าเสื่อมสภาพของสินทรัพย์ภายหลังจากการปรับปรุง ต้องใช้หักเป็นค่าเสื่อมราคาในอนาคตตลอดอายุการใช้งานที่เหลืออยู่ ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกไม่จำเป็นต้องปฏิบัติ

ตามข้อกำหนดดังกล่าวสำหรับการเปลี่ยนแปลงของหนี้สินที่เกิดขึ้นก่อนวันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ในกรณีที่ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกใช้ช้อยกเว้นดังกล่าว กิจการต้องดำเนินการดังต่อไปนี้:

- 25จ.1 วัดมูลค่าของหนี้สิน ณ วันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 53 เรื่องประมาณการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้นและสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้น
- 25จ.2 ให้ประมาณการจำนวนเงินที่จะรวมอยู่ในต้นทุนของสินทรัพย์ที่เกี่ยวข้องเมื่อมีหนี้สินเกิดขึ้นครั้งแรก โดยการคิดลดหนี้สินจนถึงวันที่ดังกล่าว และใช้ประมาณการอัตราการคิดลดภายหลังปรับปรุงความเสี่ยงเกี่ยวกับเหตุการณ์ในอดีตที่ดีที่สุดของกิจการที่เกี่ยวข้องซึ่งใช้สำหรับหนี้สินที่เกิดขึ้นระหว่างงวดหากหนี้สินเป็นไปตามการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1 เรื่องการเปลี่ยนแปลงการรื้อถอนสินทรัพย์ที่มีอยู่ การฟื้นฟูและหนี้สินในลักษณะเดียวกัน
- 25จ.3 คำนวณค่าเสื่อมราคาสะสมของจำนวนเงินดังกล่าว ณ วันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ โดยใช้หลักเกณฑ์ของประมาณการในปัจจุบันเกี่ยวกับอายุการให้ประโยชน์ของสินทรัพย์ และใช้นโยบายค่าเสื่อมราคาที่ใช้ภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ

สัญญาเช่า

- 25ฉ ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกอาจใช้ข้อกำหนดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 4 การกำหนดว่าจัดประเภทเป็นการเช่าหรือไม่ ดังนั้น ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกอาจกำหนดว่า ข้อตกลงที่มีอยู่จัดประเภทเป็นการเช่าหรือไม่ ณ วันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศตามข้อเท็จจริงและสถานการณ์ที่เป็นอยู่ ณ วันที่ดังกล่าว

การวัดมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน

- 25ช โดยไม่คำนึงถึงข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 7 และ 9 กิจการอาจใช้ข้อกำหนดตามข้อความสุดท้ายของคำแนะนำการปฏิบัติย่อหน้าที่ 76 และ 76ก ของมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 39 เรื่องการรับรู้รายการและการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน ดังต่อไปนี้
- 25ช.1 รายการที่เกิดขึ้น หลังจากวันที่ 25 ตุลาคม 2545
- 25ช.2 รายการที่เกิดขึ้น หลังจากวันที่ 1 มกราคม 2547

การให้สัมปทาน

- 25ซ ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกอาจใช้ข้อกำหนดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงตามการตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 12 เรื่อง การให้สัมปทาน

ต้นทุนการกู้ยืม

25I ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกอาจใช้ข้อกำหนดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงที่กำหนดในย่อหน้าที่ 27 และ 28 ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 33 (ปรับปรุง 2550) เรื่องต้นทุนการกู้ยืม ซึ่งปรับปรุงในปี 2550 ในย่อหน้าดังกล่าวอ้างอิงถึงวันที่ถือปฏิบัติเป็นวันที่ 1 มกราคม 2552 หรือวันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ แล้วแต่วันใดเกิดขึ้นภายหลัง

26 การยกเว้นจากการใช้วิธีปรับย้อนหลังของมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศฉบับอื่น มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศฉบับนี้ไม่ให้ใช้วิธีการปรับย้อนหลังในบางเรื่องของ มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศฉบับอื่นที่เกี่ยวข้องกับ:

- 26.1 การตัดรายการบัญชีสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน (ย่อหน้าที่ 27 และ 27ก)
- 26.2 การบัญชีป้องกันความเสี่ยง (ย่อหน้าที่ 28-30)
- 26.3 ประมวลการต่างๆ (ย่อหน้าที่ 31-34)
- 26.4 สินทรัพย์ที่จัดอยู่ในประเภทถือเพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก (ย่อหน้าที่ 34ก - 34ข)
- 26.5 ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจในการควบคุม (ย่อหน้าที่ 34ค)

การตัดรายการบัญชีสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน

27 นอกจากที่อนุญาตตามย่อหน้าที่ 27ก ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกต้องปฏิบัติตามข้อกำหนดการตัดรายการบัญชีตามวิธีเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไปในมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 39 เรื่องการรับรู้รายการและการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน สำหรับรายการต่างๆ ที่เกิดขึ้นในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2547 กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ ในกรณีที่ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกตัดรายการบัญชีสินทรัพย์หรือหนี้สินทางการเงินที่ไม่ใช่ อนุพันธ์ทางการเงินภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิม ซึ่งเป็นผลของรายการที่เกิดขึ้นก่อนวันที่ 1 มกราคม 2547 กิจการต้องไม่บันทึกรับรู้สินทรัพย์และหนี้สินดังกล่าวภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (ในกรณีที่สินทรัพย์และหนี้สินดังกล่าวไม่เข้าข่ายการรับรู้เนื่องจากผลของรายการหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในภายหลัง)

27ก โดยไม่คำนึงถึงย่อหน้าที่ 27 กิจการอาจใช้ข้อกำหนดเกี่ยวกับการตัดรายการบัญชี ในมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศฉบับที่ 39 โดยวิธีปรับย้อนหลัง นับจากวันที่กิจการเลือกใช้ เมื่อกิจการได้รับข้อมูลที่จำเป็นสำหรับการใช้มาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศฉบับที่ 39 เรื่องการรับรู้และการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงินกับสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินที่ไม่บันทึกรับรู้ ซึ่งเป็นผลของรายการต่างๆ ในอดีต ณ ช่วงเวลาที่เริ่มต้นการบัญชีสำหรับรายการดังกล่าว

การบัญชีป้องกันความเสี่ยง

- 28 ตามข้อกำหนดในมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 39 เรื่องการรับรู้รายการและการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน กิจการต้อง:
- 28.1 วัดมูลค่าของอนุพันธ์ทางการเงินทั้งหมดด้วยมูลค่ายุติธรรม
- 28.2 ตัดบัญชีรายการขาดทุนและกำไรรอการตัดบัญชีที่เกิดจากอนุพันธ์ทางการเงิน ซึ่งได้รายงานเป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิม
- 29 กิจการต้องไม่สะท้อนความสัมพันธ์ทางการป้องกันความเสี่ยงในประเภทที่ไม่ถือว่าอยู่ในการบัญชีป้องกันความเสี่ยงภายใต้มาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 39 เรื่องการรับรู้รายการและการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน ในการเริ่มต้นของงบแสดงฐานะการเงินที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (ตัวอย่างเช่น ความสัมพันธ์ทางการป้องกันความเสี่ยงหลายประการที่เครื่องมือป้องกันความเสี่ยงเป็นเครื่องมือประเภทเงินสด (cash instrument) หรือสิทธิที่เป็นลายลักษณ์อักษร (written option) หรือรายการป้องกันความเสี่ยงเป็นยอดคงเหลือสุทธิหรือการป้องกันความเสี่ยงครอบคลุมความเสี่ยงดอกเบี้ยในเงินทุนที่ถือไว้จนครบกำหนด) อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่เกิดการจัดประเภทยอดคงเหลือสุทธิเป็นรายการป้องกันความเสี่ยงภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิม กิจการอาจจัดประเภทแต่ละรายการในยอดคงเหลือสุทธิให้เป็นรายการป้องกันความเสี่ยงภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ โดยต้องไม่ล่าช้ากว่าวันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ
- 30 ในกรณีทีก่อนวันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ กิจการจัดประเภทรายการว่าเป็นการป้องกันความเสี่ยง แต่ไม่เป็นไปตามเงื่อนไขของการบัญชีป้องกันความเสี่ยงในมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 39 เรื่องการรับรู้รายการและการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน กิจการต้องใช้ย่อหน้าที่ 91 และ 101 ของมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 39 เรื่องการรับรู้รายการและการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน (ปรับปรุงในปี 2546) เพื่อเลิกใช้การบัญชีป้องกันความเสี่ยง รายการที่เกิดขึ้นก่อนวันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศต้องไม่ปรับย้อนหลังเป็นการป้องกันความเสี่ยง
- ประมาณการต่าง ๆ
- 31 ประมาณการต่าง ๆ ของกิจการภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ณ วันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศต้องสอดคล้องกับประมาณการต่าง ๆ ที่จัดทำขึ้น ณ วันที่เดียวกันภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิม (ภายหลังการปรับปรุงเพื่อสะท้อนถึงความแตกต่างของนโยบายการบัญชี) ในกรณีที่ไม่ใช่หลักฐานที่ชัดเจนว่าประมาณการดังกล่าวมีข้อผิดพลาด

- 32 กิจการอาจได้รับข้อมูลหลังจากวันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเกี่ยวกับประมาณการต่างๆ ที่จัดทำขึ้นตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิม ภายใต้ย่อหน้าที่ 31 กิจการต้องปฏิบัติกับการได้รับข้อมูลดังกล่าวในลักษณะเดียวกับเหตุการณ์ที่ไม่ปรับปรุงภายหลังงวดการรายงานภายใต้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 52 (ปรับปรุง 2549) เรื่องเหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบดุล ตัวอย่างเช่น สมมติว่า กิจการเปลี่ยนมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ วันที่ 1 มกราคม 20X4 และข้อมูลใหม่ในวันที่ 15 กรกฎาคม 20X4 กำหนดให้ปรับปรุงประมาณการที่จัดทำขึ้นภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิม ณ วันที่ 31 ธันวาคม 20X3 กิจการต้องไม่สะท้อนข้อมูลใหม่ดังกล่าวในการเริ่มต้นของงบแสดงฐานะการเงินที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (ในกรณีที่ประมาณการต่างๆ ไม่จำเป็นต้องปรับปรุงความแตกต่างของนโยบายการบัญชีหรือไม่มีหลักฐานที่ชัดเจนว่า ประมาณการต่างๆ มีข้อผิดพลาด) กิจการต้องสะท้อนข้อมูลใหม่ในกำไรหรือขาดทุน (หรือกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จอื่น ตามความเหมาะสม) สำหรับปี สิ้นสุดวันที่ 31 ธันวาคม 20X4
- 33 กิจการอาจจำเป็นต้องจัดทำประมาณการภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ณ วันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศในกรณีที่ภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิมไม่มีข้อกำหนดการทำประมาณการนั้น ณ วันที่ดังกล่าว ทั้งนี้ เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 52 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง เหตุการณ์ภายหลังวันที่ในงบดุล ประมาณการภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศต้องสะท้อนถึงสถานการณ์ที่เป็นอยู่ ณ วันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ โดยเฉพาะประมาณการเกี่ยวกับราคาตลาด อัตราดอกเบี้ย หรืออัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ณ วันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ต้องสะท้อนสถานการณ์ทางการตลาด ณ วันที่ดังกล่าว
- 34 ย่อหน้าที่ 31-33 สามารถใช้กับการเริ่มต้นของงบแสดงฐานะการเงินที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ นอกจากนี้ ยังใช้กับข้อมูลเปรียบเทียบที่นำเสนอในงบการเงินที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเป็นครั้งแรก ในกรณีที่อ้างอิงถึงวันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศได้แทนการอ้างอิงกับวันสิ้นงวดเวลาที่นำเสนอเปรียบเทียบ

สินทรัพย์ที่จัดอยู่ในประเภทถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก

- 34ก มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 54 (ปรับปรุง 2550) เรื่องสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก กำหนดให้กิจการต้องใช้วิธีปรับย้อนหลังกับสินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มงานที่ยกเลิก) ที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์การจัดประเภทเป็นการถือไว้เพื่อขาย และการดำเนินงานที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของการจัดประเภทเป็นการดำเนินงานที่ยกเลิก ภายหลังจากวันที่มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 54 (ปรับปรุง 2550) เรื่องสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก มีผลบังคับใช้ ทั้งนี้ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 54 (ปรับปรุง 2550) เรื่องสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขาย

และการดำเนินงานที่ยกเลิก อนุญาตให้กิจการใช้ข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศกับสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนทุกรายการ (หรือกลุ่มงานที่ยกเลิก) ที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของการจัดประเภทเป็นการถือไว้เพื่อขาย และการดำเนินงานที่เป็นไปตามหลักเกณฑ์ของการจัดประเภทเป็นการดำเนินงานที่ยกเลิก ก่อนวันที่มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 54 (ปรับปรุง 2550) เรื่องสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิกมีผลบังคับใช้ โดยให้ตีราคาและได้มาซึ่งข้อมูลอื่นที่จำเป็นกับการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ณ ช่วงเวลาที่สินทรัพย์ไม่หมุนเวียน (หรือกลุ่มงานที่ยกเลิก) เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวแต่เริ่มแรก

- 34ข กิจการที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ก่อนวันที่ 1 มกราคม 2548 ต้องใช้ข้อกำหนดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 54 (ปรับปรุง 2550) เรื่องสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก สำหรับกิจการที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2548 ต้องใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 54 (ปรับปรุง 2550) เรื่องสินทรัพย์ไม่หมุนเวียนที่ถือไว้เพื่อขายและการดำเนินงานที่ยกเลิก โดยวิธีปรับย้อนหลัง

ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจในการควบคุม

- 34ค ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกต้องใช้ข้อกำหนดดังต่อไปนี้ของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 44 (ปรับปรุง 2550) เรื่องงบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ (แก้ไขในปี 2551) ด้วยวิธีเปลี่ยนทันทีเป็นต้นไป นับจากวันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ:
- 34ค.1 ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 28 ให้แสดงกำไรหรือขาดทุนเบ็ดเสร็จทั้งหมดแยกส่วนที่เป็นของผู้ถือหุ้นที่เป็นบริษัทใหญ่ และส่วนที่เป็นของส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจในการควบคุม แม้ว่าผลจากการดำเนินการดังกล่าวจะทำให้ส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจในการควบคุมมียอดคงเหลือติดลบ
- 34ค.2 ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 30 และ 31 สำหรับการบัญชีเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงในส่วนได้เสียในบริษัทย่อยของเจ้าของที่เป็นบริษัทใหญ่ โดยไม่ส่งผลให้สูญเสียอำนาจในการควบคุม
- 34ค.3 ข้อกำหนดในย่อหน้าที่ 34-37 สำหรับการบัญชีเกี่ยวกับการสูญเสียอำนาจในการควบคุมบริษัทย่อย

อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกเลือกใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 43 (ปรับปรุง 2550) เรื่องการรวมธุรกิจ (ปรับปรุงในปี 2551) กับการรวมธุรกิจในอดีต โดยการปรับย้อนหลัง นอกจากนี้ กิจการต้องใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 44 (ปรับปรุง 2550) เรื่องงบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ (แก้ไขในปี 2551) ให้สอดคล้องกับภาคผนวก ข ย่อหน้าที่ 1 ของมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศฉบับนี้

การแสดงรายการและการเปิดเผยข้อมูล

35 นอกจากนี้ได้อธิบายในย่อหน้าที่ 27 มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศฉบับนี้ไม่ได้กำหนดข้อยกเว้นการนำเสนอและการเปิดเผยข้อมูลในมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศฉบับอื่น

ข้อมูลเปรียบเทียบ

36 เพื่อให้สอดคล้องกับมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 35 (ปรับปรุง 2550) เรื่องการนำเสนองบการเงิน งบการเงินของกิจการที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเป็นครั้งแรก ต้องรวมงบแสดงฐานะการเงิน อย่างน้อย 3 งวด งบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ 2 งวด งบกำไรขาดทุน (ถ้ามีการนำเสนอ) 2 งวด งบกระแสเงินสด 2 งวด งบแสดงการเปลี่ยนแปลงส่วนของผู้ถือหุ้น 2 งวด และหมายเหตุประกอบงบการเงินที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งข้อมูลเปรียบเทียบ

36A-36C ย่อนี้ไม่ใช้

ข้อมูลเปรียบเทียบที่ไม่เป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศและสรุปข้อมูลในอดีต

37 กิจการบางแห่งนำเสนอสรุปข้อมูลในอดีตบางรายการสำหรับงวดเวลาก่อนรอบระยะเวลาบัญชีแรกที่กิจการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบอย่างเต็มรูปแบบภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศฉบับนี้ไม่กำหนดให้สรุปข้อมูลดังกล่าวต้องรับรู้และวัดมูลค่าตามข้อกำหนดของมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ นอกจากนี้ กิจการบางแห่งนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิมและข้อมูลเปรียบเทียบตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 35 (ปรับปรุง 2550) เรื่องการนำเสนองบการเงินในงบการเงินที่ประกอบด้วยสรุปข้อมูลในอดีตหรือข้อมูลเปรียบเทียบภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิม กิจการต้อง:

37.1 อธิบายอย่างชัดเจนว่าข้อมูลภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิม ไม่ได้จัดทำขึ้นภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ

37.2 เปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะของรายการปรับปรุงที่สำคัญที่ทำให้งบการเงินเป็นไปตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ โดยไม่จำเป็นต้องระบุจำนวนเงินสำหรับรายการปรับปรุงดังกล่าว

การอธิบายการเปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ

38 กิจการต้องอธิบายผลการเปลี่ยนแปลงจากหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิมมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศที่กระทบต่อฐานะการเงินผลการดำเนินงานทางการเงิน และกระแสเงินสดของกิจการที่รายงาน

การกระทบยอด

39 เพื่อให้สอดคล้องกับย่อหน้าที่ 38 งบการเงินของกิจการที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเป็นครั้งแรก ต้องรวม:

39.1 การกระทบบยอดส่วนของเจ้าของของกิจการที่ได้รายงานภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้ อยู่เดิมกับส่วนของเจ้าของของกิจการที่จัดทำขึ้นภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่าง ประเทศ สำหรับวันที่ดังต่อไปนี้

39.1.1 วันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ

39.1.2 วันสิ้นรอบระยะเวลาบัญชีล่าสุดที่นำเสนองบการเงินประจำปีของกิจการภายใต้หลักการ บัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิม

39.2 การกระทบบยอดกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จทั้งหมดภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่าง ประเทศ สำหรับรอบระยะเวลาบัญชีล่าสุดที่นำเสนองบการเงินประจำปีของกิจการ จุดเริ่มต้นของ การกระทบบยอดดังกล่าว คือ กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จทั้งหมดภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้ อยู่เดิมสำหรับงวดเวลาเดียวกัน หรือในกรณีที่กิจการไม่ได้รายงานกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ ให้ใช้กำไร หรือขาดทุนภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิม

39.3 ในกรณีที่กิจการรับรู้หรือกลับรายการเกี่ยวกับขาดทุนจากการด้อยค่าสำหรับครั้งแรกในการ จัดทำการเริ่มต้นของงบแสดงฐานะการเงินที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่าง ประเทศ การเปิดเผยข้อมูลตามมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 36 เรื่องการด้อยค่าของ สินทรัพย์ ซึ่งกิจการต้องรับรู้หรือกลับรายการเกี่ยวกับขาดทุนจากการด้อยค่าในการเริ่มต้นรอบ ระยะเวลาบัญชี ณ วันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ

40 การกระทบบยอดที่กำหนดในย่อหน้าที่ 39.1 และ 39.2 ต้องให้รายละเอียดอย่างเพียงพอที่ทำให้ผู้ใช้งบ การเงินเข้าใจรายการปรับปรุงที่มีนัยสำคัญต้องบแสดงฐานะการเงินและงบกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ ใน กรณีที่กิจการนำเสนอกระแสเงินสดภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิม กิจการต้องอธิบาย เกี่ยวกับรายการปรับปรุงที่มีนัยสำคัญต้องบกระแสเงินสดด้วย

41 ในกรณีที่กิจการได้ทราบเกี่ยวกับข้อผิดพลาดที่เกิดขึ้นภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิม การกระทบบยอดที่กำหนดในย่อหน้าที่ 39.1 และ 39.2 ต้องแสดงการแก้ไขข้อผิดพลาดแยกออกจาก การเปลี่ยนแปลงนโยบายทางการบัญชีให้ชัดเจน

42 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 (ปรับปรุง 2550) เรื่องนโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการ ทางบัญชีและข้อผิดพลาด ไม่ได้กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีที่เกิดขึ้นในกรณีที่กิจการปรับ ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรก ดังนั้น ข้อกำหนดตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 39 (ปรับปรุง 2550) เรื่องนโยบายการบัญชี การเปลี่ยนแปลงประมาณการทางบัญชีและ ข้อผิดพลาด สำหรับการเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงนโยบายการบัญชีไม่ต้องนำมาใช้ในงบ การเงินของกิจการที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเป็นครั้งแรก

43 ในกรณีที่กิจการไม่ได้นำเสนองบการเงินสำหรับงวดก่อน งบการเงินของกิจการที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐาน การรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเป็นครั้งแรกต้องเปิดเผยข้อมูลเกี่ยวกับข้อเท็จจริงดังกล่าว

การจัดประเภทสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงิน

- 43ก กิจการที่ได้รับอนุญาตให้จัดประเภทสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินที่รับรู้ในงวดก่อนเป็นสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินประเภทมูลค่ายุติธรรมผ่านงบกำไรขาดทุนหรือสินทรัพย์ทางการเงินที่ถือไว้เพื่อขายตามย่อหน้าที่ 27A กิจการต้องเปิดเผยมูลค่ายุติธรรมของสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินที่จัดไว้แต่ละประเภท ณ วันที่จัดประเภท และการจัดประเภทรายการสินทรัพย์ทางการเงินหรือหนี้สินทางการเงินรวมทั้งมูลค่าตามบัญชีในงบการเงินงวดก่อน

การใช้มูลค่ายุติธรรมถือเป็นต้นทุน

- 44 ในกรณีที่กิจการใช้มูลค่ายุติธรรมในการเริ่มต้นของงบแสดงฐานะการเงินที่กิจการจัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ โดยถือเป็นต้นทุนสำหรับรายการที่ดิน อาคาร และอุปกรณ์ สินทรัพย์ลงทุน หรือสินทรัพย์ไม่มีตัวตน (ดูย่อหน้าที่ 16 และ 18) งบการเงินของกิจการที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเป็นครั้งแรกต้องเปิดเผยข้อมูลทุกข้อต่อไปนี้สำหรับรายการแต่ละรายการในการเริ่มต้นของงบแสดงฐานะการเงินที่กิจการจัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ

44.1 ยอดรวมของมูลค่ายุติธรรมดังกล่าว

44.2 ยอดรวมของรายการปรับปรุงมูลค่าตามบัญชีที่ได้รายงานภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิม

งบการเงินระหว่างกาล

- 45 เพื่อให้สอดคล้องกับย่อหน้าที่ 38 ในกรณีที่กิจการนำเสนองบการเงินระหว่างกาลภายใต้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 41 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง งบการเงินระหว่างกาลสำหรับงวดเวลาที่เป็นส่วนหนึ่งของรอบระยะเวลาบัญชีของงบการเงินที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเป็นครั้งแรก กิจการต้องทำตามข้อกำหนดต่อไปนี้ เพิ่มเติมจากข้อกำหนดของมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 41 (ปรับปรุง 2550) เรื่องงบการเงินระหว่างกาล

45.1 ในกรณีที่กิจการนำเสนองบการเงินระหว่างกาลโดยนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบกับงวดล่าสุดของงบการเงินระหว่างกาลงวดก่อน งบการเงินระหว่างกาลแต่ละงวดต้องรวม:

45.1.1 การกระทบยอดส่วนของผู้ถือหุ้นของกิจการภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิม ณ วันสิ้นงวดของงบการเงินระหว่างกาลกับส่วนของผู้ถือหุ้นของกิจการที่จัดทำขึ้นภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ

45.1.2 การกระทบยอดกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จทั้งหมดภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ สำหรับงวดการรายงานงบการเงินระหว่างกาล (งวดปัจจุบันและสะสมถึงงวดปัจจุบัน) จุดเริ่มต้นของการกระทบยอดดังกล่าว คือ กำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จทั้งหมดภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิมสำหรับงวดเวลาเดียวกัน หรือในกรณีที่กิจการไม่ได้

รายงานกำไรขาดทุนเบ็ดเสร็จ ให้ใช้กำไรหรือขาดทุนภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้
อยู่เดิม

- 45.2 การกระทบยอดที่กำหนดเพิ่มเติมตามย่อหน้าที่ 45.1 งบการเงินระหว่างกาลครั้งแรกของ
กิจการภายใต้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 41 (ปรับปรุง 2550) เรื่องงบการเงินระหว่างกาล สำหรับ
งวดเวลาที่เป็นส่วนหนึ่งของรอบระยะเวลาบัญชีของงบการเงินที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงาน
ทางการเงินระหว่างประเทศเป็นครั้งแรก ต้องรวมการกระทบยอดตามที่อธิบายไว้ในย่อหน้าที่ 39.1
และ 39.2 (เพิ่มเติมรายละเอียดที่กำหนดโดยย่อหน้าที่ 40 และ 41) หรือการอ้างอิงยืนยันเอกสาร
เผยแพร่อื่นที่ได้อ้างอิงถึงการกระทบยอดดังกล่าว
- 46 มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 41 (ปรับปรุง 2550) เรื่องงบการเงินระหว่างกาล กำหนดการเปิดเผยข้อมูล
ขั้นต่ำตามข้อสมมติว่าผู้ใช้งบการเงินระหว่างกาลเข้าถึงงบการเงินประจำปีงวดล่าสุด อย่างไรก็ตาม
มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 41 (ปรับปรุง 2550) เรื่องงบการเงินระหว่างกาล กำหนดให้กิจการเปิดเผย
ข้อมูลเกี่ยวกับเหตุการณ์หรือรายการที่มีสาระสำคัญต่อความเข้าใจเกี่ยวกับงวดระหว่างกาลงวดปัจจุบัน
ดังนั้น ในกรณีที่ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกไม่เปิดเผยข้อมูล
ดังกล่าวในงบการเงินประจำปีของกิจการภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิมงวดล่าสุด งบ
การเงินระหว่างกาลของกิจการต้องเปิดเผยข้อมูลดังกล่าว หรือรวมการอ้างอิงยืนยันกับเอกสารเผยแพร่
อื่นที่ได้อ้างอิงถึงเรื่องดังกล่าว

วันถือปฏิบัติ

- 47 กิจการต้องปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศฉบับนี้ ในกรณีที่งบการเงินที่
จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเป็นครั้งแรก สำหรับงวดเวลาที่เริ่มต้น
ใน หรือ หลังวันที่ 1 มกราคม 2547 และสนับสนุนให้ปฏิบัติก่อนวันที่ดังกล่าว ในกรณีที่งบการเงินที่
จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเป็นครั้งแรก สำหรับงวดเวลาที่เริ่มต้น
ก่อนวันที่ 1 มกราคม 2547 และกิจการได้ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศฉบับนี้
ทดแทน การตีความ ฉบับที่ 8 (SIC-8) การใช้มาตรฐานการบัญชีเป็นเกณฑ์พื้นฐานทางบัญชี งบ
การเงินต้องเปิดเผยข้อเท็จจริงดังกล่าว
- 47ก กิจการต้องปฏิบัติตามการแก้ไขในย่อหน้าที่ 13.10 และ 25ง สำหรับงวดเวลาประจำปีเริ่มต้น ใน
หรือ หลังวันที่ 1 มกราคม 2547 ในกรณีที่กิจการใช้การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน
ระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1 สำหรับงวดเวลาก่อนหน้านั้น การแก้ไขดังกล่าวต้องนำมาปฏิบัติกับงวดเวลา
ก่อนหน้านั้นด้วย
- 47ข กิจการต้องปฏิบัติตามการแก้ไขในย่อหน้าที่ 13.11 และ 25ฉ สำหรับงวดเวลาประจำปีเริ่มต้น ใน
หรือ หลังวันที่ 1 มกราคม 2549 ในกรณีที่กิจการใช้การตีความมาตรฐานการรายงานทางการเงิน
ระหว่างประเทศ ฉบับที่ 4 เรื่องสัญญาประกันภัยสำหรับงวดเวลาก่อนหน้านั้น การแก้ไขดังกล่าวต้อง
ปฏิบัติกับงวดเวลาก่อนหน้านั้นด้วย

47ค ย่อหน้านี้ไม่ใช่

- 47ง กิจการต้องปฏิบัติตามการแก้ไขในย่อหน้าที่ 20ก สำหรับงวดเวลาประจำปี que เริ่มต้น ใน หรือ หลังวันที่ 1 มกราคม 2549 ในกรณีที่กิจการใช้การแก้ไขมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศฉบับที่ 19 เรื่อง ผลประโยชน์ของพนักงาน – กำไรขาดทุนจากการประมาณตามหลักคณิตศาสตร์ประกันภัย กลุ่ม โครงการและการเปิดเผยข้อมูล สำหรับงวดเวลา ก่อนหน้านั้น การแก้ไขดังกล่าวต้องปฏิบัติกับงวดเวลา ก่อนหน้านั้นด้วย
- 47จ กิจการต้องปฏิบัติตามการแก้ไขในย่อหน้าที่ 13.12 และ 25ข สำหรับงวดเวลาประจำปี que เริ่มต้น ใน หรือ หลังวันที่ 1 มกราคม 2548 ในกรณีที่กิจการใช้การแก้ไขมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 39 เรื่องการรับรู้รายการและการวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงิน – การเปลี่ยนแปลงและการรับรู้เมื่อ เริ่มแรกของสินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงิน สำหรับงวดเวลา ก่อนหน้านั้น การแก้ไขดังกล่าว ต้องปฏิบัติกับงวดเวลา ก่อนหน้านั้นด้วย
- 47ฉ กิจการต้องปฏิบัติตามการแก้ไขในย่อหน้าที่ 9 12.1 13.13 และ 25ข สำหรับงวดเวลาประจำปี que เริ่มต้น ใน หรือ หลังวันที่ 1 มกราคม 2551 ในกรณีที่กิจการใช้การตีความมาตรฐานการรายงานทาง การเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 12 เรื่องการให้สัมปทาน และการแก้ไขมาตรฐานการบัญชีระหว่าง ประเทศ ฉบับที่ 39 การรับรู้และวัดมูลค่าเครื่องมือทางการเงินสำหรับงวดเวลา ก่อนหน้านั้น การแก้ไข ดังกล่าวต้องปฏิบัติกับงวดเวลา ก่อนหน้านั้นด้วย
- 47ช กิจการต้องปฏิบัติตามการแก้ไขในย่อหน้าที่ 13(n) และ 25I สำหรับงวดเวลาประจำปี que เริ่มต้น ใน หรือ หลังวันที่ 1 มกราคม 2552 ในกรณีที่กิจการใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 33 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง ต้นทุนการกู้ยืม (ปรับปรุงในปี 2550) สำหรับงวดเวลา ก่อนหน้านั้น การแก้ไขดังกล่าวต้องปฏิบัติกับงวด เวลา ก่อนหน้านั้นด้วย
- 47ซ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 35 (ปรับปรุง 2550) เรื่องการนำเสนองบการเงินแก้ไขคำศัพท์ตามที่ใช้ใน มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ และได้แก้ไขเพิ่มเติมในย่อหน้าที่ 6 7 8 (ตัวอย่าง) 10 12.1 21 32 35 36 39.2 และ 45.1 ภาคผนวก ก และภาคผนวก ก และภาคผนวก ข ย่อ หน้าที่ 2.1 รวมทั้งยกเลิกไม่ใช้ย่อหน้าที่ 36ค – 36ด และ 47ค กิจการต้องปฏิบัติตามการแก้ไขดังกล่าว สำหรับงวดเวลาประจำปี que เริ่มต้น ใน หรือ หลังวันที่ 1 มกราคม 2552 ในกรณีที่กิจการใช้มาตรฐานการ บัญชี ฉบับที่ 35 (ปรับปรุง 2550) เรื่องการนำเสนองบการเงิน (ปรับปรุงในปี 2550) สำหรับงวดเวลา ก่อน หน้า นั้น การแก้ไขดังกล่าวต้องปฏิบัติกับงวดเวลา ก่อนหน้านั้นด้วย
- 47 ฅ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 43 (ปรับปรุง 2550) เรื่องการรวมธุรกิจ (ปรับปรุงในปี 2551) แก้ไขย่อ หน้าที่ 14 ภาคผนวก ข ย่อหน้าที่ 1 2.6 และ 2.7 กิจการต้องปฏิบัติตามการแก้ไขดังกล่าว สำหรับงวด เวลาประจำปี que เริ่มต้น ใน หรือ หลังวันที่ 1 กรกฎาคม 2553 ในกรณีที่กิจการใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 43 (ปรับปรุง 2550) เรื่องการรวมธุรกิจ (ปรับปรุงในปี 2551) สำหรับงวดเวลา ก่อนหน้านั้น การแก้ไขดังกล่าวต้องปฏิบัติกับงวดเวลา ก่อนหน้านั้นด้วย
- 47ฉ มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 44 (ปรับปรุง 2550) เรื่องงบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ (ปรับปรุงในปี 2551) แก้ไขย่อหน้าที่ 26 และ 34ค กิจการต้องปฏิบัติตามการแก้ไขดังกล่าว สำหรับ งวดเวลาประจำปี que เริ่มต้น ใน หรือ หลังวันที่ 1 กรกฎาคม 2553 ในกรณีที่กิจการใช้มาตรฐานการบัญชี

ร่างมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1
เรื่อง การปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรก

ฉบับที่ 44 (ปรับปรุง 2550) เรื่องงบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ (ปรับปรุงในปี 2551)
สำหรับงวดเวลาก่อนหน้านั้น การแก้ไขดังกล่าวต้องปฏิบัติกับงวดเวลาก่อนหน้านั้นด้วย

ภาคผนวก ก

คำนิยาม

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ

วันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้	การเริ่มต้นของงวดแรกสุดที่กิจการนำเสนอข้อมูลเปรียบเทียบอย่างเต็มรูปแบบภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ในงบการเงินที่กิจการจัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเป็นครั้งแรก
มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ	จำนวนเงินที่ใช้แทนต้นทุนหรือต้นทุนสุทธิจากการเสื่อมค่า การเสื่อมราคา หรือการตัดจำหน่ายในภายหลังอยู่บนข้อสมมติว่ากิจการได้รับรู้สินทรัพย์หรือหนี้สินเริ่มแรก ณ วันที่กำหนด โดยต้นทุนของสินทรัพย์หรือหนี้สินเท่ากับมูลค่าที่ถือเป็นต้นทุน
มูลค่าที่ถือเป็นต้นทุน	จำนวนเงินผู้ซื้อและผู้ขายตกลงแลกเปลี่ยนสินทรัพย์ หรือจ่ายชำระหนี้สิน ในขณะที่ทั้งสองฝ่ายมีความรอบรู้และเต็มใจ ในการแลกเปลี่ยน และสามารถต่อรองราคาได้อย่างเป็นอิสระในลักษณะของผู้ที่ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน
มูลค่ายุติธรรม	งบการเงินประจำปีของกิจการที่ใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเป็นครั้งแรก โดยแสดงข้อมูลอย่างชัดเจนเกี่ยวกับการปฏิบัติตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ
งบการเงินที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเป็นครั้งแรก	งวดการรายงานล่าสุดของงบการเงินของกิจการที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเป็นครั้งแรก
งวดการรายงานตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเป็นครั้งแรก	กิจการที่นำเสนองบการเงินของกิจการที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเป็นครั้งแรก
ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรก	มาตรฐานและการตีความที่นำมาปรับใช้โดยคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ประกอบด้วย
มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ	(a) มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (b) มาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ (c) การตีความที่พัฒนาโดยคณะกรรมการตีความเกี่ยวกับการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ หรือคณะกรรมการตีความ

การเริ่มต้นของงบแสดงฐานะการเงินที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ	งบแสดงฐานะการเงินของกิจการ ณ วันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ
หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้ อยู่เดิม	เกณฑ์ทางการบัญชีที่ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ครั้งแรกนำมาใช้โดยตรง ก่อนการปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน ระหว่างประเทศ

ภาคผนวก ข

ภาคผนวกนี้เป็นส่วนหนึ่งของมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ

- 1 ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกอาจเลือกไม่ใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 43 (ปรับปรุง 2550) เรื่องการรวมธุรกิจ โดยวิธีปรับย้อนหลังกับการรวมธุรกิจในอดีต (การรวมธุรกิจที่เกิดขึ้นก่อนวันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ) อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่กิจการได้ปรับงบการเงินย้อนหลังในการรวมธุรกิจโดยปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 43 (ปรับปรุง 2550) เรื่องการรวมธุรกิจ กิจการต้องปรับงบการเงินย้อนหลังในการรวมธุรกิจทั้งหมดที่เกิดขึ้นในภายหลัง และต้องใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 44 (ปรับปรุง 2550) เรื่องงบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ (ปรับปรุงในปี 2551) นับจากวันที่เดียวกันนั้น ตัวอย่างเช่น ในกรณีที่กิจการเลือกปรับงบการเงินย้อนหลังในการรวมธุรกิจที่เกิดขึ้น ณ วันที่ 30 มิถุนายน 20X6 กิจการต้องปรับงบการเงินย้อนหลังในการรวมธุรกิจทั้งหมดที่เกิดขึ้นระหว่างวันที่ 30 มิถุนายน 20X6 จนถึงวันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ และต้องใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 44 (ปรับปรุง 2550) เรื่องงบการเงินรวมและงบการเงินเฉพาะกิจการ (ปรับปรุงในปี 2551) นับจากวันที่ 30 มิถุนายน 20X6
- 1ก กิจการไม่จำเป็นต้องใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 30 เรื่องผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ (ปรับปรุงในปี 2546) โดยวิธีปรับย้อนหลังกับการปรับปรุงมูลค่า ยุติธรรมและค่าความนิยมที่เกิดจากการรวมธุรกิจที่เกิดขึ้นก่อนวันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ในกรณีที่กิจการไม่ใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 30 เรื่องผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ ในการปรับย้อนหลังการปรับปรุงมูลค่า ยุติธรรมและค่าความนิยม กิจการต้องถือว่ารายการที่เกิดขึ้นเป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินของกิจการมากกว่า เป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินของผู้ถูกซื้อ ดังนั้น ค่าความนิยมและการปรับปรุงมูลค่ายุติธรรมกล่าวต้อง แสดงด้วยสกุลเงินที่ใช้ในการดำเนินงาน หรือเป็นรายการที่ไม่เป็นตัวเงินที่เป็นเงินตราต่างประเทศ ที่รายงานโดยใช้อัตราแลกเปลี่ยนตามหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิม
- 1ข กิจการอาจใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 30 เรื่องผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศ โดยวิธีปรับย้อนหลังการปรับปรุงมูลค่ายุติธรรมและค่าความนิยมที่เกิดจาก
  - 1ข.1 การรวมธุรกิจทั้งหมดที่เกิดขึ้นก่อนวันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ
  - 1ข.2 การรวมธุรกิจทั้งหมดที่กิจการเลือกปรับงบการเงินย้อนหลังโดยปฏิบัติตามมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 43 (ปรับปรุง 2550) เรื่องการรวมธุรกิจ ตามที่อนุญาตในภาคผนวก ข ย่อหน้าที่ 1 ข้างต้น

- 2 ในกรณีที่ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรก ไม่ได้ใช้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 43 (ปรับปรุง 2550) เรื่องการรวมธุรกิจ ก็กับการรวมธุรกิจในอดีต จะส่งผลกระทบต่อต่อไปนี้กับการรวมธุรกิจดังกล่าว:
- 2.1 ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศต้องจัดประเภทรายการเช่นเดียวกับในงบการเงินของกิจการโดยใช้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิม (ในฐานะการได้มาของผู้ซื้อ ตามกฎหมาย การซื้อย้อนกลับโดยผู้ถูกซื้อ หรือการรวมส่วนได้เสีย)
  - 2.2 ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกต้องรับรู้สินทรัพย์และหนี้สินของกิจการทั้งหมดที่ได้มาหรือถือครองในการรวมกิจการในอดีต ณ วันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ นอกจากนี้
    - 2.2.1 สินทรัพย์ทางการเงินและหนี้สินทางการเงินบางรายการที่ต้องตัดรายการบัญชีภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิม (ดูย่อหน้าที่ 27)
    - 2.2.2 สินทรัพย์ รวมถึงค่าความนิยมและหนี้สินที่ไม่ได้บันทึกไว้ในงบแสดงฐานะการเงินรวมของผู้ถือสิทธิภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิม ซึ่งไม่ได้กำหนดให้รับรู้ในงบการเงินเฉพาะกิจการของผู้โอนสิทธิภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ (ดูภาคผนวก ข ย่อหน้าที่ 2.6 - 2.10)ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินครั้งแรกต้องรับรู้ผลการเปลี่ยนแปลงโดยปรับปรุงกำไรสะสม (หรือส่วนของเจ้าของประเภทอื่นตามความเหมาะสม) ในกรณีที่ผลการเปลี่ยนแปลงจากการรับรู้สินทรัพย์ไม่มีตัวตนไม่ได้พิจารณาให้รวมอยู่ภายในค่าความนิยม (ดูภาคผนวก ข ย่อหน้าที่ 2.7.1)
  - 2.3 ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกต้องไม่รวมรายการต่างๆที่ได้รับรู้ภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิมในการเริ่มต้นของงบแสดงฐานะการเงินที่จัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเป็นครั้งแรก ซึ่งไม่ได้กำหนดให้รับรู้เป็นสินทรัพย์หรือหนี้สินภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกต้องบันทึกผลการเปลี่ยนแปลงดังต่อไปนี้
    - 2.3.1 ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกอาจจัดประเภทรายการเกี่ยวกับการรวมธุรกิจในอดีตตามการถือครองสิทธิ และได้รับรู้เป็นสินทรัพย์ไม่มีตัวตนและไม่ได้รับรู้เป็นสินทรัพย์ภายใต้มาตรฐานการบัญชีฉบับที่ 51 เรื่องสินทรัพย์ไม่มีตัวตน กิจการต้องจัดประเภทรายการดังกล่าวใหม่ (และภาษีรอดตัดบัญชีและส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจในการควบคุมที่เกี่ยวข้อง (ถ้ามี)) เป็นส่วนหนึ่งของค่าความนิยม (ในกรณีที่ไม่หักค่าความนิยมโดยตรงจากส่วนของเจ้าของภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิม ดูภาคผนวก ข ย่อหน้าที่ 2.7.1 และ 2.9)

2.3.2 ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกต้องรับรู้ผลการ
เปลี่ยนแปลงอื่นทั้งหมดในกำไรสะสม¹

- 2.4 มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศกำหนดให้การวัดมูลค่าสินทรัพย์และหนี้สินบางรายการตามหลักเกณฑ์ที่ไม่ใช่ราคาทุนเดิม เช่น มูลค่ายุติธรรมในภายหลัง ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกต้องวัดมูลค่าสินทรัพย์และหนี้สินดังกล่าวบนหลักเกณฑ์นั้นในการเริ่มต้นของงบแสดงฐานะการเงินที่กิจการจัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ แม้ว่า สินทรัพย์และหนี้สินได้มาหรือรับมาในการรวมธุรกิจในอดีต กิจการต้องรับรู้ผลการเปลี่ยนแปลงมูลค่าตามบัญชีโดยปรับปรุงกำไรสะสม (หรือส่วนของเจ้าของประเภทอื่นตามความเหมาะสม) แทนค่าความนิยม
- 2.5 ในทันทีหลังจากการรวมธุรกิจ มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์ที่ได้มาหรือหนี้สินที่ถือครองในการรวมธุรกิจดังกล่าวภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิมจะถือเป็นต้นทุนของสินทรัพย์หรือหนี้สินนั้นภายใต้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ณ วันที่ดังกล่าว ในกรณีที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศกำหนดให้การวัดมูลค่าของสินทรัพย์และหนี้สินดังกล่าวโดยใช้หลักเกณฑ์ราคาทุน ณ วันที่หลังจากนั้น จำนวนเงินที่ถือเป็นต้นทุนจะเป็นเกณฑ์สำหรับการคิดค่าเสื่อมราคาหรือการตัดจำหน่ายโดยใช้หลักเกณฑ์ราคาทุน นับจากวันที่รวมธุรกิจ
- 2.6 ในกรณีที่สินทรัพย์ที่ได้มาหรือหนี้สินที่รับมาในการรวมธุรกิจในอดีต ซึ่งไม่ได้มีการรับรู้ภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิม สินทรัพย์หรือหนี้สินดังกล่าวไม่ได้ถือว่าเป็นต้นทุนในการเริ่มต้นของงบแสดงฐานะการเงินที่กิจการจัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ผู้ซื้อต้องรับรู้และวัดมูลค่าสินทรัพย์หรือหนี้สินดังกล่าวในงบแสดงฐานะการเงินรวมของกิจการบนหลักเกณฑ์ตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศกำหนดในงบแสดงฐานะการเงินของผู้ถูกซื้อ ซึ่งสามารถอธิบายด้วยตัวอย่างดังนี้ ในกรณีที่ผู้ซื้อไม่ได้บันทึกสัญญาเช่าทางการเงินที่ได้มาในการรวมกิจการในอดีตภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิม ผู้ซื้อต้องบันทึกสัญญาเช่าดังกล่าวในงบการเงินรวม ตามที่มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 29 (ปรับปรุง 2550) เรื่อง สัญญาเช่า กำหนดให้ผู้ถูกซื้อปฏิบัติในงบแสดงฐานะการเงินที่กิจการจัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ในทำนองเดียวกัน ในกรณีที่ผู้ซื้อไม่ได้รับรู้หนี้สินที่อาจเกิดขึ้นที่มีอยู่ภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิม ณ วันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ผู้ซื้อต้องรับรู้หนี้สินที่อาจเกิดขึ้นนั้น ณ วันที่ดังกล่าวในกรณีที่มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 53 เรื่อง ประมวลการหนี้สิน หนี้สินที่อาจเกิดขึ้นและสินทรัพย์ที่อาจเกิดขึ้นไม่มีข้อห้ามเกี่ยวกับการรับรู้ดังกล่าวในงบการเงินของผู้ถูกซื้อ ในทางตรงข้าม ในกรณีที่สินทรัพย์หรือหนี้สินได้พิจารณาให้รวมอยู่ในค่าความนิยมภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิม แต่ไม่ได้รับรู้แยก

¹ การเปลี่ยนแปลงดังกล่าวรวมถึงการจัดประเภทรายการใหม่จากสินทรัพย์ไม่มีตัวตนหรือการจัดประเภทเป็นสินทรัพย์ไม่มีตัวตนในกรณีที่ค่าความนิยมไม่ได้มีการรับรู้ภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิม ถ้าสถานการณ์ดังกล่าวเกิดขึ้นภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิม กิจการต้อง (a) หักค่าความนิยมโดยตรงจากส่วนของเจ้าของ หรือ (b) ไม่ปฏิบัติกับการรวมธุรกิจตามวิธีซื้อ

ต่างหากภายใต้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 43 (ปรับปรุง 2550) เรื่องการรวมธุรกิจ สินทรัพย์หรือหนี้สินให้คงอยู่ในค่าความนิยม ในกรณีที่มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศไม่ได้กำหนดรับรู้ในงบการเงินของผู้ถูกซื้อ

2.7 มูลค่าตามบัญชีของค่าความนิยมในการเริ่มต้นของงบแสดงฐานะการเงินที่กิจการจัดทำขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศจะเป็นยอดคงเหลือภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิม ณ วันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ภายหลังจากการปรับปรุง 2 ประการดังต่อไปนี้:

2.7.1 ในกรณีที่กำหนดในภาคผนวก ข ย่อหน้าที่ 2.3.1 ข้างต้น ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกต้องเพิ่มมูลค่าตามบัญชีของค่าความนิยม เมื่อกิจการจัดประเภทรายการใหม่ โดยกิจการรับรู้เป็นสินทรัพย์ไม่มีตัวตนภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิม ในทำนองเดียวกัน ในกรณีที่ภาคผนวก ข ย่อหน้าที่ 2.6 กำหนดให้ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินครั้งแรกรับรู้สินทรัพย์ไม่มีตัวตนที่นำมาพิจารณารวมอยู่ในค่าความนิยมที่รับรู้ภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิม ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกต้องลดมูลค่าตามบัญชีของค่าความนิยม (และปรับปรุงภาษีเงินได้รอตัดบัญชีรอตัดบัญชีและส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจในการควบคุม ในกรณีที่สามารใช้ได้)

2.7.2 ย่อนี้ไม่ใช้

2.7.3 โดยไม่คำนึงว่ามีข้อบ่งชี้ว่าค่าความนิยมอาจด้อยค่าหรือไม่ ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกต้องใช้มาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ ฉบับที่ 36 ในการทดสอบค่าความนิยมเกี่ยวกับการด้อยค่า ณ วันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ และในการรับรู้ผลขาดทุนจากการด้อยค่าในกำไรสะสม (หรือตามที่กำหนดในมาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 36 (ปรับปรุง 2550) เรื่องการด้อยค่าของสินทรัพย์ในส่วนเกินจากการตีราคา) การทดสอบการด้อยค่าต้องอยู่ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ณ วันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ

2.8 ไม่มีการปรับปรุงอื่นที่ต้องดำเนินการกับมูลค่าตามบัญชีของค่าความนิยม ณ วันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ตัวอย่างเช่น ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินครั้งแรกต้องไม่ปรับมูลค่าตามบัญชีของค่าความนิยมย้อนหลัง

2.8.1 เพื่อไม่รวมถึงการวิจัยและพัฒนาระหว่างดำเนินการที่ได้มาในการรวมธุรกิจดังกล่าว (ในกรณีที่ไม่ได้กำหนดให้มีการรับรู้สินทรัพย์ไม่มีตัวตนที่เกี่ยวข้องภายใต้มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 38 ในงบแสดงฐานะการเงินของผู้ถูกซื้อ)

2.8.2 เพื่อปรับปรุงการตัดจำหน่ายค่าความนิยมของงวดก่อน

2.8.3 เพื่อกลับรายการปรับปรุงค่าความนิยมที่มาตรฐานการบัญชี ฉบับที่ 43 (ปรับปรุง 2550) เรื่องการรวมธุรกิจไม่อนุญาต แต่ได้จัดทำภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิม

เพราะว่าการปรับปรุงสินทรัพย์และหนี้สินระหว่างวันที่รวมธุรกิจกับวันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้
มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ

2.9 ในกรณีที่ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกหักค่าความนิยมจาก
ส่วนของเจ้าของภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิม:

2.9.1 กิจการต้องไม่รับรู้ค่าความนิยมดังกล่าวในการเริ่มต้นของงบแสดงฐานะการเงินที่กิจการจัดทำ
ขึ้นตามมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ นอกจากนี้ กิจการต้องไม่ตัดค่าความ
นิยมดังกล่าวเป็นกำไรหรือขาดทุนในกรณีที่กิจการยกเลิกการลงทุนในบริษัทย่อยหรือในกรณี
ที่เงินลงทุนในบริษัทย่อยเกิดการด้อยค่า

2.9.2 ผลการปรับปรุงจากผลลัพธ์ของรายการที่อาจเกิดขึ้นในภายหลังและส่งผลต่อการพิจารณาซื้อ
ต้องรับรู้ในกำไรสะสม

2.10 ภายใต้หลักการบัญชีที่รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิมของกิจการ ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทาง
การเงินระหว่างประเทศครั้งแรกอาจไม่มีการรวมบริษัทย่อยที่ได้มาในการรวมธุรกิจในอดีต
(ตัวอย่างเช่น เนื่องจากบริษัทใหญ่ไม่ได้ถือว่ากิจการดังกล่าวเป็นบริษัทย่อยภายใต้หลักการบัญชีที่
รับรองทั่วไปที่ใช้อยู่เดิม หรือไม่ได้จัดทำ

งบการเงินรวม) ผู้ปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศครั้งแรกต้องปรับปรุง
มูลค่าตามบัญชีของสินทรัพย์และหนี้สินของบริษัทย่อยเป็นจำนวนเงินตามที่มาตรฐานการรายงาน
ทางการเงินระหว่างประเทศกำหนดในงบแสดงฐานะการเงินของบริษัทย่อย จำนวนเงินที่ถือเป็น
ต้นทุนของค่าความนิยมเท่ากับส่วนต่าง ณ วันที่เปลี่ยนแปลงมาใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงิน
ระหว่างประเทศ ระหว่าง:

2.10.1 ส่วนได้เสียของบริษัทใหญ่ในมูลค่าตามบัญชีที่ปรับปรุงแล้วดังกล่าว

2.10.2 ต้นทุนเงินลงทุนในบริษัทย่อยในงบการเงินเฉพาะกิจการของบริษัทใหญ่

2.11 การวัดมูลค่าของส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจในการควบคุมและภาษีเงินได้รอดัดบัญชีให้ปฏิบัติตาม
การวัดมูลค่าของสินทรัพย์และหนี้สินอื่น ดังนั้น การปรับปรุงข้างต้นเพื่อรับรู้สินทรัพย์และหนี้สินจะ
กระทบส่วนได้เสียที่ไม่มีอำนาจในการควบคุมและภาษีเงินได้รอดัดบัญชี

3 ข้อยกเว้นสำหรับการรวมธุรกิจในอดีตยังใช้กับเงินลงทุนในบริษัทร่วมและส่วนได้เสียในการร่วมค้าที่
ได้มาในอดีต นอกจากนี้ วันที่กิจการเลือกในภาคผนวก ข ย่อหน้า 1 สามารถใช้กับการได้มาดังกล่าว

ภาคผนวก ค

การแก้ไขมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ

การแก้ไขต่างๆ ในภาคผนวกนี้เริ่มมีผลบังคับใช้สำหรับงบการเงินประจำปี que เริ่มต้นในหรือหลังวันที่ 1 มกราคม 2547 ในกรณีที่กิจการใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศฉบับนี้ในงวดเวลาก่อนวันที่ดังกล่าว การแก้ไขนี้จะเริ่มมีผลบังคับใช้สำหรับงวดเวลาก่อนวันที่ดังกล่าว

*****

การแก้ไขที่รวมอยู่ในภาคผนวกนี้เมื่อมาตรฐานฉบับนี้ได้ออกในปี 2546 ได้รวมอยู่ในมาตรฐานการรายงานทางการเงินที่เกี่ยวข้องซึ่งได้เผยแพร่ในหนังสือนี้

การอนุมัติมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1 โดยคณะกรรมการ
มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1 การปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเป็นครั้งแรกได้รับอนุมัติสำหรับการออกเผยแพร่โดยสมาชิกของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ 14 ท่าน

การอนุมัติการแก้ไขมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1 และฉบับที่ 6 โดยคณะกรรมการ

การแก้ไขมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 1 การปรับใช้มาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศเป็นครั้งแรก และมาตรฐานการรายงานทางการเงินระหว่างประเทศ ฉบับที่ 6 การสำรวจและการประเมินค่าแหล่งทรัพยากรแร่ ได้รับอนุมัติสำหรับการออกเผยแพร่โดยสมาชิกของคณะกรรมการมาตรฐานการบัญชีระหว่างประเทศ 14 ท่าน